

Ж 23930

P.44 1931 г. 1-4

(NN^o 4)

Ж 23930

РКЛ 41166

Р. 44 1931

№ 1-4

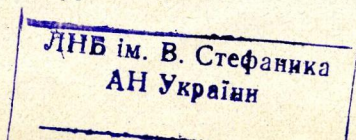
З М І С Т

Львівських Архієпархіяльних Відомостей за 1931 р.

Стор

Ч. І.

До Духовенства і вірних в справі продовження ювілею 30-ліття ВПреосв. Митрополита Кир Андрея на Митропол.	
Престолі	2
Енцикліка св. Отця Папи Пія XI про християнські подружжя	4
Письмо св. Отця Пія XI і Конгрегації для Східної Церкви .	6
Зарядження в справі нагляду над церк. фундаціями й заведеннями, що мають опікунчий характер	11
Уряд інспектора до нагляду над церк. інституціями	11
Оголошення в справі курсів для управителів (-льок) опікунчих заведень	12
В справі деканальних соборчиків і шкільних справ на соборчиках	13
В справі мови урядування гр.-кат. парох. Урядів	15
Диспенза від посту для шкільної молоді	15
Викази дат відправлення Служби Божої за зредуковані обліги реліг. фонду й легатових фундацій, яких закладові капітали здевалювалися	16
Новий Служебник	16
Справа надвишки годин релігії понад приписане число	16
Справа провірення кляси ерекц. поля і справлення його границь евіденц. Урядом	17
Адаптація старинних церков	17
Повідомлення Духовенства про нову назву новоутворених самостійних душпастирств	17
Зарядження Богослуження	17
В справі письм до Митр. Консисторії	18
Передплата за АЕп. Відомости за 1930 р.	18
Зарядження в справі висилки грошей	19
Пренотування в книгах уродин актів вінчань	19

Пошукування за метрикою	20
В справі пропозиції зізнання (фасії) для виміру доходу- вого податку на рік податковий 1931	20
Устний конкурсний іспит	20
Обіжник Міністерства Внутр. Справ в справі оподаткування духовенства.	22
Передконкурсні і передординаційні іспити	22
Теми до письм. конкурс. іспиту парох.	24
Виміна долярівок	24
Конкурс на опорожнені парохії	25
Конкурс на душпастирські посади на Волині	25
Конкурс на дяка.	25
Оповіщення	25
„Нива“	26
Нові книжки	26
Охорона перед хрущами	26
Хроніка	31

Ч. II.

Доповнення розпорядку конференції гал. єпископату про до- дані до Ектенії молитви: „Во время всенародной скорби“	1
Убезпечення церковної служби	2
В справі картотек	3
Правильник дяківських іспитів	4
Кваліфікаційний курс	5
Відчаєнення метрики уродження і хрещення Дмитра Іванюха	5
Пошукування за метрикою	6
В справі кваліфікаційних табель і звітів про стан парохій пі- сля смерті пароха	6
В справі речинця конкурс. іспиту	6
Теми до письм. іспиту парох. в дні 5 XI 1931 р.	7
Конкурс на опорожнені парохії	8
В справі належності за Шематизм	8
В справі гоміл. курсу в Познані	8
В справі подань на опорожнені парохії	8
В справі б. питомця підляської семінарії Бол. Матсюка	9
В справі плякатів „До емігранток“	9
В справі „Свящ. Апракос Євангелія“	9
В справі книжки „Про музеї й музейництво“	10
В справі реєстрації уродин і випадків смерті лотишських горожан у Польщі	11

Нові книжки	11
Хроніка	16

Ч. III.

Енцикліка св. Отця Пія XI	4
Закон в справі приділення оо. сотрудників тим оо. парохам, що покінчили 70 рік життя	5
В справі дорогового податку	8
В справі образів св. свящм. Йосафата.	9
Декрет св. Апост. Престолу	10
В справі написів на парох. печатках	11
В справі Тов. „Ощадність“	11
В справі Кооп. інженерських Робіт К. І. Р.	12
В справі даток на будову церкви на Засянню в Перемишлі	13
Зарядження в справі молення за недужого І. Е. Високопре- освящ. Митрополита Кир Андрея.	14
Нові книжки	14
Хроніка	15

Ч. IV.

Оснування АЕпарх. Інституту Католицької Акції у Львові	1
В справі сиріт	1
В справі звороту комунальних додатків за літа 1925—1930	5
Український Комітет допомоги безробітним і убогим	6
В справі канц. ричалту	10
Пересторога	10
Протитуберкулічна акція	11
В справі деканальних соборчиків	11
В справі пастирського листу	12
В справі місяця доброї преси	12
Хроніка	14

Як додаток до IV ч.:

Спільний Пастирський Лист Високопреосв. Єпископату
в справі безробіття.

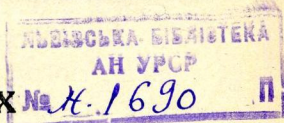
ЛВІВСЬКІ АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XLIV.

ЛВІВ, 1. БЕРЕЗНЯ 1931.

Ч. I.

Ч. 2387/Орд.

До Духовенства і вірних в справі продовження Ювілею 30-ття ВПреосв. Митрополита Кир Андрея на Митрополичому Престолі.

Листом з дня 4 січня 1930 р. (АЕп. Від. ч. I) проголошено рік 1930. роком ювілейним з нагоди 30-ліття Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея на Митрополичому Престолі Галицької Церковної Провінції. Ціллю проголошення ювілею було не тільки запросити всіх вірних Львівської Архiepархії, а то й цілої Галицької Области до участі в тій радості Найвисшого Католицького Єрарха на наших українських землях, до зложення подяки Всевишньому за такого Архієрея, до молитов о Боже благословення для сього правдивого мужа Провидіння, але також дати Духовенству й вірним нагоду показати свою любов, вдячність і пошану для Особи Ювілята, відчувти глибше лучність з Ним і утвердитися в тій лучности зі своїм Архипастирем, яка так дуже потрібна особливо в нинішніх лукавих часах.

З правдивою вітхою, з великим запалом релігійним і національним стрічала наша Архiepархія а й ціла Галицька Область сей ювілей. І Духовенство і вірні всіх трьох Галицьких Епархій дали не мало доказів любови, вдячності й привязання для Достойного Ювілята уряджуванням торжественних Богослужень в Його намірення, академій і концертів в Його честь. Посинались при тих нагодах обильні, мимо так тяжкого положення, жертви на будову „Українського Шпиталу“ імени Ювілята, що має бути по вічні часи памятною цих днів і на розбудову Національного Музею, фундації тогож Ювілята.

Та якраз в тім ювілейнім році з Божого Провидіння прийшли також дні „всенародної скорби“, а тяжкі, трагічні переживання, що стрінули нашу Церку й наш нарід в останнім чвертьрічю ювілейного року, на жаль, не дали змоги всім відсвяткувати достойно цей великий ювілей. А скільки терпіння в своїм ювілейнім році зазнав сам Достойний Ювілят? В тім часі, коли цілий наш нарід терпів муки, на Достойну Особу Ювілята посиналося

стільки нападисть зі сторінок ворожої преси, стільки наклепів, стільки очернень! Найблагородніші почини Його обкидано ботом. Його портрет подерто і спалено публічно при наругах шаліючої товпи. Були навіть погрози чинної зневаги. А те все тільки тому, що Найдостойніший Ювілят є Добрим пастирем повіреного собі стада.

Тож не тільки, щоб нікого не минула нагода святкування сього великого ювілею, але також, щоб винагородити Достойному Ювілятові ці прикrostи, яких Він зазнав якраз тому, що Він наш, Богом нам даний, Ювілят — продовжуємо отсим сей Ювілей по кінець місяця червня 1931 р. і повторюємо наші зарядження в справі святкування цього Ювілею в АЕп. Відомостях з 1930 р. ч. III. стор. 31—33.

Особливо просимо й заохочуємо всіх до складання хочби й найменших жертв на будову „Українського Шпиталу“ у Львові, якого будинок вправді вже під дахом, але на викінчення потребує ще около 300.000 зл. (триста тисяч золотих). Минулорічні події напевно переконали всіх, як конечним є у Львові свій шпиталь. Рівнож горячо поручаємо і Духовенству і вірним справу жертв на розбудову Національного Музею, цієї славної фундації Ювілята, яка криє в собі неоцінені скарби нашої церковної і національної культури.

А перш за все звизаємо всіх до горячих молитов до Дателя всіх благ, щоб заховав нам нашого Найдорожшого Архипастиря „ціла, честна, здрава, правоправляща слово Божія істини“ ще на многі літа і благословив Його всім богатством Своїх благодатий у праці для добра Церкви й народу.

На закінчення цього спасенного ювілею зарядуємо, щоби по всіх церквах Архієпархії в неділю дня 28 червня ц. р. відправлено торжественні Літургії зі службою „на всякое прошеніє“ в наміренню Найдостойнішого Ювілята з відповідною проповіддю, а по Службі Божій відспівано благодарственну пісню „Тебе Бога хвалим“ з многоліттям.

Львів, дня 1. березня 1931. р.

† Іван
Епископ-Пом.

Ч. 2439/AB.

ЕНЦИКЛІКА СВ. ОТЦЯ ПАПИ ПІЯ ХІ про християнські подружа.

З тим числом АЕп. Відомостий пересилається енцикліку Св. Отця Папи Пія ХІ про християнське подружа.

Поручається Всеч. Духовенству відчитати згадану енцикліку вірним, як також обяснити її в кількох недільних проповідях.

Ч. 2438/АВ.

В справі святкування 40-ліття енцикліки „Regum Novarum“ і українського Паломництва до Риму з тої нагоди.

В місяці травні ц. р. минає 40 літ від появи славнозвісної енцикліки „Regum Novarum“, що проголошенням засад розв'язки суспільного питання порушила колись цілий світ. Видав її оден з найбільших Петрових Наслідників бл. п. Лев Папа XIII, якого імя ще й в особливий спосіб золотими буквами записане на сторінках історії нашої української Церкви, хочби тільки тому, що з тим іменем зв'язана номінація нашого Митрополита-Ювілята.

Для гідного відсвяткування 40-ової річниці цієї енцикліки повстав в Римі за благословенням Святійшого Отця Пія XI, інтернаціональний комітет, до якого входить і представник українського народу в особі Ректора Української Папської Колегії в Римі, о. Діонізія Головецького ЧСВВ. Ціль комітету в першій мірі уладити паломництва робітників і працедавців усіх католицьких народів до Риму, а в той спосіб пригладати усьому католицькому світові ту епохальну енцикліку і якнайширше її популяризувати. Національні паломництва в часі побуту в Римі ріжними маніфестаціями при гробі великого Папи віддадуть честь Його пам'яті, а торжественні обходи в краю загриють католиків до апостольства і ширення засад Христової науки серед заблудлих робітників, що стоять здалека від Церкви в нехристиянських соціалістичних організаціях.

В тім хорі римських паломництв не повинно забракнути паломництва від українського працюючого народу. Уладження такого нашого паломництва піднявся Український Католицький Союз, що об'єднує в собі всі верстви нашого народу. Митрополичий Ординаріат горячо поручає оо. Душпастирям заохотити вірних, щоб зголошувалися в члени паломництва по вказівках УКС-а, поданих у пресі.

Щодо ювілейних обходів в краю поручає Митр. Ординаріат в кількох неділях місяця травня прочитати згадану енцикліку і пояснити в кількох проповідях, пригадуючи всім, що одинокою дорогою, що веде до кращої будучности й запевнює мир — се справедливість і любов. (Український текст енцикліки є в Додатку до Львів. Соб. стор. 165). Вправді ті засади енцикліки не були новими, бо вже Христос так навчав, але століття пригломшили голос Христа, а Його заповіді забулися, а навіть безсоромно подоптані їх. Заликувала кривда, а крик болю й ненависти наповнив світ. Загрожене людство взявся ратувати Христовий Намісник, подаючи успішний лік, проголошуючи авторитативно забуті засади любови і справедливости. Кличі енцикліки

приняли вперед робітники, відтак працедавці. На жаль, не всі. 40-ліття цеї Енцикліки є новим упімненням людства, щоб воно перенялося тими ідеями, які є тільки повторенням науки Христо-вого Євангелія.

Від Митрополичого Ординаріату.

Львів, дня 10. березня 1931.

† ІВАН
Епп. Пом.

Ч. 53|АВ.

Письмо Св. Отця Пія XI. і Конгрегації для Східної Церкви.

В звязку зі сумними осінними подіями в нашім краю, одержав Митроп. Ординаріат письмо від Св. Отця Пія XI. і від Конгрегації для Східної Церкви, які подається до відома Всеч. Духовенства і вірних в оригіналі і перекладі.

Segreteria di Stato di Sua Santita.
N. 3519/30.
da citarsi nella risposta.

Dal Vaticano, die 2. Novembris 1930.

Illme ac Revme Domine.

Significare Tibi propero ad Beatissimum Patrem hesternae die pervenisse litteras, quas Amplitudo Tua, simul cum ceteris episcopis ruthenis die 21. Octobris proxime praeteriti mittebat.

Itaque Augustus Pontifex mandata mihi dedit ut tecum communem, Ipsum diligenti animi attentione sinceroque moerore perlegisse nuntios ab isto episcopatu acceptos et quidem ab aliis quoque partibus confirmatos. Praeterea Sanctitas Sua sollicite cupit Amplitudinem Tuam Tuasque in Episcopatu collegas certiores per me facere Sanctam Sedem non defuturam, quin summo studio annitatur, ut pro veritate et iustitia interveniat.

Haec tibi significans, occasione utor sensa existimationis maximae erga te meae profitendi, quibus sum ac permaneo

Amplitudini Tuae

addictissimus

E. Card. Pacelli

Illmo ac Revmo Domino

Domino Andreae Szeptyckyj

Archiepiscopo Leopoliensi Ruthenorum

Leopoli.

Державний Секретаріат Його Святости

Ч. 3519/30

З Ватикану, дня 2. листопада 1930.

(покликатись при відповіді)

Високопреосвященний Отче.

Спішу повідомити Вас, що до Святійшого Отця надійшов вчора лист, який Ваше Преосвященство враз з прочими українськими Єпископами вислали дня 21 жовтня, щойно минулого місяця.

Отже Святійший Отець дав мені поручення, щоб я Вам подав до відома, що Він з пильною увагою

духа і зі ширим смутком прочитав вісти, одержані від українського Єпископату, а то потверджені ще й з інших сторін. Крім цього Його Святість жагуче бажає через мене запевнити Ваше Преосвященство і Ваших Товаришів в Єпископаті, що Апостольський Престол не занедбає, а найвищим зусиллям буде старатися інтервеніювати о правду і справедливість.

Повідомляючи Вас о сім, користаю з нагоди, щоб виявити почування моєї найвищої для Вас пошани, з якими остаю

Вашому Преосвященству

вповні відданий

Е. Кард. Пачеллі.

Високопреосвященному Отцю

о. Андрееві Шептицькому

Архієпископові Львівському для Українців
у Львові

Ч. 54|

S. Congregazione „Pro Ecclesia Orientali“
Protocollo N. 604|37.

Roma, 20. Novembre 1930.

Illmo e Revmo Signore.

Con tristezza questa S. Congregazione é venuta a conoscere le dolorose vicende, che, nei giorni trascorsi, sono venute ad affliggere il cuore della S. V. Revma e dei Suoi Venerabili Confratelli.

Posso rassicurare tanto L' E. V. che gli altri Vescovi della Galizia, che la S. Congregazione tutta, da me fino all' ultimo, si associa al Suo dolore e particolarmente si unisce alla preghiera, fiduciosa che il Signore vorrá presto coronare l' opera di bene che, specialmente in questa circostanza, cerca e cercherà di fare: né si desisterá dal tentare ogni via perché possa rimediarsi, nel modo migliore, al male.

Intanto prego Iddio a concederle ogni grazia e consolazione, mentre consensi di profondo ossequio mi raffermo

della S. V. Revma

affmo come fratello

L. Card. Sincero, Segretario.

A. G. Cicognani, Assessore

Illmo e Revmo Signore
Mons. Andrea Szeptyckyj
Metropolita Ruteno
Leopoli.

Св. Конгрегація для Східної Церкви.

Протокол ч. 604|30.

Рим, 20 листопада 1930.

Високопреосвященний Отче!

Зі смутком довідалася Св. Конгрегація о болючих переживаннях, які в минулих днях пригнобили серце Вашого Преосвященства й Ваших Преподобних Співбратів.

Можу запевнити так Ваше Преосвященство, як і прочих Єпископів Галичини, що Св. Конгрегація

1. Митрополичий Ординаріят у Львові буде виконувати, почавши від 1. січня 1931. року, правильний і точний нагляд над церковними фундаціями, стоваришеннями й заведеннями, що мають опікунчий характер.
2. До них належать;
 - а) добродійні фундації, основані Церквою, або передані церковній правній особі і Церквою прийняті по думці канонів 1544—1551;
 - б) стоваришення й добродійні організації, основані Церквою, або затверджені по думці канонічного права (кан. 685—699 і 707. § 1);
 - в) опікунчі заведення, основані церковними правними особами (Єпископська столиця, Архієпархія, парохія, монаше згромадження, церковне стоваришення і др.) і з їх рамени ведені згідно з канонами 1489—1494;
 - г) католицькі організації молоді, затверджені Єпископатом.
3. Справу нагляду Митрополичого Ординаріату над церковними шпиталями й католицькими організаціями молоді упорядкують окремі розпорядження.
4. У виконанні нагляду буде Митрополичий Ординаріят переводити контролю вище згаданих інституцій і заведень через фахових Інспекторів, мною заіменованих, які мають право повного вгляду у всі справи заведення.
5. В порозумінню з Митрополичим Ординаріатом можуть контролювати церковну інституцію й опікунчі заведення, також органи державної власти.
6. З днем 1. січня 1931. року заведуть вище згадані фундації, стоваришення і опікунчі заведення (якщо сего дотепер не зробили) правильне книговодство, а саме:
 - а) книгу касову, б) книгу інвентарову і в) книгу магазину.

Якщо інституції і заведення не ввели дотепер у себе доскональшого типу книговодства, то нехай примінять принайменше простий взір долучений до сего зарядування. (А, Б, В.).

Книги треба провадити докладно і ясно, а окремо від книг монашого згромадження, яке завідує закладом.

7. Контролю книговодства буде Митрополичий Ординаріят переводити через Інспекторів, про котрих бесіда в 4. уст.
8. Усі церковні опікунчі заведення впровадять обовязковий внутрішній регулямін по вказівках, які від нас одержать.
9. До 1. мая кожного року будуть складати церковні фундації, стоваришення і опікунчі заведення Митрополичому Ординаріятові докладні річні звіти зі своєї діяльности

й адміністрації в 2. примірниках по взорах Г. згідно Д. Рік числиться від 1 квітня до 1 березня.

10. До 1 січня 1934 року мусять всі управителі (-льки) церковних опікунчих закладів виказатися свідоцтвом покінчення спеціального курсу для управителів таких закладів.

Крім державних курсів можна користати також з курсів, які буде уряджувати Епископат в порозумінню з Міністерством Праці і Суспільної Опіки.

Такі 6-тижневі курси зачнуться 15. лютого, 15. мая і 15. вересня 1931. року в Католицькій Суспільній Школі у Познані.

Повище зарядження не відноситься до захоронок для дітей в дошкільнім віці, ані до інтернатів при школах середнього типу.

Львів, дня 1. січня 1931.

† Андрей
Митрополит.

Формуляр: А.

КАСОВА КНИГА

Дата	Число доказового залучника	З М І С Т	П р и х і д		Р о з х і д	
			зл.	гр.	зл.	гр.
1931. квітень	1.	Сальдо минулого року	115	27		
"	3.	Громада Тернопіль вплачує за 12. своїх пупілів за місяць квітень по 60 зл.	720			
"	5.	Підмога від воевідства	1000	—		
"	7.	Світло за березень		—	95	60

Формуляр: Б.

ІНВЕНТАРОВА КНИГА

П р и х і д

Р о з х і д

Ч.	Предмет	Закуплено			Де знаходиться	Вичеркнено з інвентаря	
		Дата	Ц і н а			Дата	Причина
			зл.	гр.			
1.	стіл до їдальні	3. II. 1930.	30	—	їдальня		
2.	годинник	6. IV. 1930.	56	50	учальня	10. V. 1930.	звернено годинника-реви
3.	фортепян	7. V. 1930.	900	—	музикальня		

Формуляр: В.

МАГАЗИНОВА КНИГА

Дата	Поіменновання	М у к а				Ц у к о р				Мука і т. д.
		Прихід		Розхід		Прихід		Розхід		і т. д.
		kg.	gr.	kg.	gr.	kg.	gr.	kg.	gr.	
1930	решта з мину-									
1. V.	лого року	50	88			18	75			
5. VII.	Видано кухні			5	500			10		
2. IX.	Закуплено									
	в кооперативі	125	—			50				

Формуляр: Г.

РІЧНИЙ ЗВІТ

Стоваришення

за час від 1 квітня..... до 31 березня.....

1. Ціль стоваришення

2. Осідок

3. Імя і прізвище членів Президії

4. Назви заведень, удержуваних або підпомаганих стова-
ришенням

5. Число осіб підпомаганих

а) муж. пола

б) жін. „

в) в віці від літ..... до літ.....

г) віроісповідання катол.

„

д) української народности

польської „

е) число членів (при організац. молоді)

ж) висота державних підмог,

як їх зужитковано.

Формуляр: Д.

РІЧНИЙ ЗВІТ ЗАВЕДЕННЯ

за час від 1. квітня..... до 31. березня.....

- 1) Характер і, ціль заведення.....
- 2) Імя і прізвище управителя (-льки).....
- 3) Число персоналу адміністративного.....
виховуючого.....
учительського.....
плекарського.....
- 4) Число осіб користаючих з опіки заведення:.....
 - а) муж. пола.....
жін. пола.....
 - б) в віці від літ..... до літ.....
 - в) віроісповідання католицького.....
".....
 - г) української народности.....
".....
 - д) потребуєчих спеціальної опіки :
глухонімих.....
отемнілих.....
позбавлених кінчин.....
умово недорозвинених.....
невилічимо хорих.....
малолітних туберколічних.....
" хорих на трахому.....
" морально занедбаних.....
 - е) удержуваних коштом держави.....
 - ж) число udzielених порад доходячим.....
- 5) Сума осіб і днів удержання.....
- 6) Пересічний видаток на одну особу.....
- 7) Висота нормальної місячної оплати вихованків.....
Число осіб, що користали з знижок.....
Загальна річна сума оплат вихованків (пенсіонарів).....
- 8) Висота державних підмог, як їх зужитковано.....
- 9) Сума річних коштів осіб, які є на удержання держави.....

Подаючи до загального відома повище зарядження Їх Експедиції, Високопреосвященного о. Митрополита, пояснюємо, що воно нормує спосіб, в який церковні опікунчі заведення обов'язані від тепер приміюватися до розпорядку Президета Річиполитої з дня 22. квітня 1927. року про надзир і контроль над діяльністю опікунчих інституцій — і до виданих на сій основі розпорядків Міністра Праці і Суспільної Опіки:

- а) з дня 10. жовтня 1927. про кваліфікації управителів опікунчих заведень;
- б) з дня 12. жовтня 1927. і 21. лютого 1930. про регуляміни опікунчих заведень;
- в) з дня 23. листопада 1927. і 25. лютого 1930. про справоздання з діяльності й рахунковости опікунчих заведень.

Від гр.-кат. Митрополичого Ординаріату

† Іван

Епп.-Пом.

Ч. 1729/АВ.

Уряд Інспектора до нагляду над церковними інституціями.

Згідно з канонічним правом і за згодою Апостольського Престола, назначаю окремий уряд Інспектора до нагляду й контролю над діяльністю церковних стоваришень і опікунчих заведень на терені Львівської Архієпархії.

Інспектором іменує отсим о. Василя Лициняка, поч. крилошанина Митроп. Капітули.

Львів, дня 23. лютого 1931. р.

† Андрей
Митрополит.

Ч. 1730/АВ.

Оголошення в справі курсів для управителів (-льок) опікунчих заведень.

Його Емініція, Август Кардинал Гльонд, Примас Польщі, уряджує цего року в Познані три курси для виобразування управителів (-льок) церковних опікунчих заведень.

Перший курс відбудеться від 15 лютого до 15 квітня, другий від 15 мая до 1 липня, а третій від 15 вересня до 1 листопада.

По укінченню курсу відбудуть учасники у своїх власних заведеннях однорічну практику, надзоровану й візитовану час до

часу директором курсу, а по упливі практики вернуть до Познання для докінчення курсу і тоді одержать дипльоми, рівнозначні з державними.

Зголошуватися можуть особи монаші й світські. Для священників буде окремий курс в 1932 р. На однім курсі може бути найвище 40 осіб. Оплата 75 зол.; про мешкання й удержання мусять учасники самі подбати.

Кандидати (-тки) мусять виказатися покінченням принайменше 4 клас гімн., або 7 клас вселюдної школи; треба вибрати одиниці спосібні й непересічні.

Зголошення слати заздалегідь на адресу:

Katolicka Szkoła Społeczna w Poznaniu, ul. Podgórna 12 b.

Ч. 10843/ДС.

В справі деканальних соборчиків і шкільних справ на соборчиках.

Митроп. Ординаріят, покликуючися на рішення Львівського Епарх. Собору 1905 р. §§ 100, 101, 109, пригадує, що деканальні соборчики мають відбуватися чотири рази до року, а шкільні справи мають бути або одною точкою програми всіх соборчиків, або виключно одного, де є багато шкіл й катихитів, і тоді катихити мають брати участь.

Душевне добро вірних тих місцевостей, де відбуваються соборчики, не повинно виключати дітей. У деяких деканатах практикується вже похвальна установа практичних лекцій катихизму, і Митроп. Ординаріят заряджує сю практику по всіх деканатах найменше два рази до року в різних школах і різних степенях науки. Місцевий душпастир зарядить, щоби діти прийшли на цей день порядно вбрані, всі священники сідають в шкільних лавках за дітьми, або з боку, а один, назначений о. Деканом, переводить лекцію, питає, викладає новий матеріал, учить. Вражіння й користи з такого шкільного торжества буде усе велике і для дітей і для кондеканальних і піднесе науку катихизму до потрібного урівення. Відтак переводиться на соборчику критика цілого поступовання.

Оо. Декани постараються, щоби це скоро було переведене і щоби стало складовою частию програми соборчиків, і о вислідах звідомлять у своїх звітах Митроп. Ординаріят.

Щоби улекшити оо. Деканам приготування і скликання соборчиків й конференцій і задержання порядку після постанов Собора з 1905 р., зарядив Митроп. Ординаріят видання відповідних до сего куренд, яких один примірник залучується на по-

каз. Деканальні Уряди зголосять до Канцелярії Митроп. Консисто-
рії, по кілько штук їм сеї куренди вислати. Ціна за десять
штук один золотий.

Ч. 1805/АВ.

В справі мови урядування гр.-кат. парохіяльних Урядів.

Найвисший Суд в Варшаві в своїм засадничім ореченню по
мисли арт. 513. § 2. к. к. п. з дня 24. мая 1930. усталив, що па-
рхіяльні Уряди, кореспондуючи в метрикальних справах в ма-
тірній мові, не нарушують постанов язових законів Рп. П.,
а зосібна постанови арт. 1. закона з 31/VII. 1924. Д. З. Рп. П.
ч. 73. поз. 724. — та що вони за се не можуть бути карані на
основі арт. 17. розпор. Президента Рп. П. з дня 22. марта 1928
о поступованню карно адміністраційнім (Д. З. Рп. П. ч. 38. поз.
365.) тому, що покликаний закон не має ніякої карної санкції.

Змушування парохіяльних Урядів карами через адміністра-
ційні влади до занехання урядування в матірній мові не є оперте
на правних постановах-законах, а підтягання парохіяльних Уря-
дів „ako urzędów metrykalnych“ через адміністраційні й судові
влади під рубрику „Urzędów państwowych“, не мають ніякого
узаasadнення, бо ані в давнім австрійським, ані в теперішнім поль-
ським законодатнім матеріалі нема ані одного місця, де був би
вислів, що давав би підставу до прийняття, що парохіяльні Уряди
є державними урядами або урядами метрикальними на взірець
пр. жидівських „Matrikelführer-ів“.

На основі церковного права (Codex iuris canonici), Конкор-
дату з 10/II. 1925., конституції з 17/III. 1921 і відповідно до істну-
ючих і тепер обовязуючих законів так давних австрійських, як
і польських, Митрополичий Ординаріят пригадує давнійші пору-
чення і заряджує:

1. Поручає всьому Всч. Духовенству уживати в своїм вну-
трішнім і внішнім урядовім діловодстві української мови
і шкільної правописи. (Л. АЕп. Від. з р. 1915. ч. 1572/О.).
2. Усі письма гр.-кат. парохіяльних Урядів до Староств
і їм різнорядних установ мусять переходити через до-
тичні духовні влади, то є гр.-кат. деканальні Уряди: по-
дання до висших властей, як Воєвідства й Міністерства,
— з конкомітацією деканального Уряду — через Митроп.
Консисторію (Л. АЕп. В. 1926. р. ч. 2264/263. РД.)

Письма-подання до центральних і військових вла-
стей, урядв залізниць і почти, телеграфу й телефону
мають бути виготовлені в польській мові (Rozporządzenia
wykonawcze R. M. z 24/IX. 1924. § 1.).

3. Всякі статистичні викази (до Судів і до Статистичних бюр), а також метрикальні посвідки для держ. властей I. і II. інстанції треба виставляти в українській мові Рескрипт австр. М. В. Спр. з 9/III. 1900. ч. 3257. (формуляр ч. 1. МСпр. ч. 51122/900.) і Rozporządzenia Wykonawcze Rady Ministrów з 24/IX. 1924. § 2.
4. Метрики виставляти в латинській мові і то особливо з практичних мотивів для сторін, згідно задля існуючих норм дотично ведення метрик. Після розпорядження австрійського Міністерства Вн. С. з 16/IX. 1874. Zhl. 1767: Den Parteien ist es unbenommen sich bei ihren Fertigungen der polnischen, ruthenischen oder deutschen Sprache zu bedienen.

Щодо церковних метрик, зазначає канон 198, що спосіб їх ведення, отже і їх мову має нормувати місцевий Ординарій, і се виразно приписує С. I. С. канон 470. § 1. Метрикальні витяги-відписи мають годитися з оригіналом щодо слова.

5. Урядові титулятури мають бути до духовних властей: „До гр.-кат. Митрополичого Ординаріату“; „До гр.-кат. Епископського Ординаріату“; „До гр.-кат. Митрополичої Консисторії“; „До гр.-кат. деканального Уряду“; „До гр.-кат. парохіяльного Уряду“.

До світських властей, до яких письма від Духовенства мусять переходити через духовні власти: До Ministerstwa (Oświecenia, Sprawiedliwości і т. п.; До Воевідства в.....; До Староства в.....; До Виділу самоврядування в..... (Л. АЕп. В. 1926. ч. 589/РД.)

6. Цісарський патент з 20/II. 1784., на який покликуються Староства, постановляє тільки приписи дотично вписування рубрик і ведення метрикальних книг.

Вплив політичних властей дотично ведення парохіяльних метрик полягає на старанню (besteht lediglich in der Obsorge), щоби метрики були ведені в порядку (Ordnungsgemässigkeit), щоби отже були в них всі законом приписані вписи і то після законної форми й законних постанов (E. d. V. G. H. vom 8/I. 1887. Z. 20 u. v. 24/IX. 1887. Z. 2753) і тільки в сім напрямі й зміслі могла би адміністраційна влада вглядати в метрикальні книги. Однак не вільно дозволити нікому, забирати метрикальних книг з парохіяльного Уряду без згоди й дозволу Ординаріату.

7. Всякі письма адресовані від будьякої власти: До urzędu metrykalnego, або й з додатком stanu cywilnego, звертати

або пересилати до Ординаріату. Таких католицьких метрикальних Урядів не заснували ніколи ніякі власті і їх нема. Парохіяльні Уряди не є ніякими урядами «o charakterze państwowym», ані ніякими „метрикальними урядами“, бо вони провадять метрикальне діловодство на основі кодексу канонічного права, канон 470 і то після вказівок свого Ординарія, а не з припоручення держави. Держава не жадає від пароха ані присяги, як від своїх урядників, ані службового приречення, як від Matrikelführer-ів.

В данім случаю послуگуються адміністраційні власті фальшивою аналогією.

8. В случаю, якби який парохіяльний Уряд за урядовання після виданих приписів і дотеперішньої практики постигла адміністраційна кара, той парохіяльний Уряд внесе сам і то сейчас рекурс до відповідної вказаної висшої власті, зглядно проти наказів внесе скаргу до Найвисшого Адміністраційного Трибуналу, а відпис рекурсу й присуду перешле до Митрополичого Ординаріату (Л. АЕп. В. 1925. ч. 6136. враз з додатком з ч. VI/1925.).
- 9 В случаю відкинення рекурсу покараний парохіяльний Уряд внесе скаргу до Найвисшого Суду в Варшаві.
10. Священики, покарані правосильними вирокми за мнимо переступство язикових законів Рп. П. в метрикальних справах, повинні віднести до Прокуратора при Найвищим Суді в Варшаві о заложення від засуджених вироків касації по мисли арт. 521. § 1. к. к. п. та споводвання ухилення Найвисшим Судом сих вироків як неважких по мисли постанов арт. 521 § 3. та арт. 522 § 1. к. к. п.

Ч. 1579/К.

Диспенза від посту для шкільної молоді.

Подається до відома ОО. катихитам, що Митроп. Ординаріат уділює диспензу від посту для шкільної молоді усіх категорій шкіл, їх родичів, членів учительських зборів і їх родин на слідуючих умовах Дозволяється усім висше названим їсти мясо за відмовленням молитов „Отче наш, Богородице Діво і Слава Отцу...“ перед обідом і вечерою у всі понеділки, вторки, четверги суботи й неділі св. Вел. Посту з виїмком понеділка першого й послідного тижня. У Вел. Пятницю належить заховати строгий піст до полудня.

Ч. 13597/ФЛ.

Викази дат відправлення Служби Божої за зредуковані обліги реліг. фонду й легатових фундацій, яких закладові капітали здевалюувалися.

Тому, що в 1930 р. 40 душпастирів не виповнило належних наказу, оголошеного тут. рескриптом ч. 9377/27 (Асп. Відом. з 1928 р. стр. 8), Митроп. Ординаріят вважає доцільним заявити, що цей рескрипт обов'язує і на рік 1931 з тим, що усі душпастирі мають до кінця березня 1931 р. відправити заряджену на 1931.р. Службу Божу по наміренню Ординаріату після обов'язку лежачого на цілій Архієпархії і негайно дати відправи переслати Деканальному Урядові, щоб цей ці картки з датами від всіх душпастирів, найдалше до кінця квітня вислав до Консисторії під загрозою в рескрипті ч. 9377/1928 назначеною.

Ч. 13609/К.

Новий Служебник.

Митроп. Ординаріят поручає усім парохіяльним Урядам Своєї Архієпархії уживати при відправі Служби Божої нового Служебника, апробованого усіми Ординаріатами. Тому кождий парохіяльний Уряд має постаратися в місяцю березню 1931 закупити до кождої церкви бодай оден примірник згаданого Служебника по ціні 30 зл. Замовляти й купувати можна в Канцелярії Митроп. Консисторії.

Ч. 11901/ШК.

Справа надвишки годин науки релігії понад приписане число.

З огляду, що після постанов шкільної влади ОС катихити прилюдних шкіл є обов'язані уділяти науку релігії у вимірі 24. годин тижнево, а 6 годин вчисляється їм понадто за шкільні душпастирські заняття, Митроп. Ординаріят заряджує, щоби ОО. катихити, що схочуть на будуче, почавши вже від другого півроку цього шкільного року уділяти науку понад 24 годин тижнево, просили Митроп. Ординаріят о уділення їм на це дозволу. При цім зазначається, що число тих годин не може бути висшим як 10 годин тижнево.

Також і ОО. катихити середних шкіл не можуть, почавши від другого півроку шкільного року 1930/31, без дозволу Митроп. Ординаріату уділяти науки у вимірі годин, висшим понад число приписане їм шкільними законами.

Ч. 10351/РЕ.

Справа провірення кляси ерекц. поля і справлення його границь евіденц. Урядом.

Многі священики жалуються у своїх письмах до Митроп. Ординаріату, що стан їх ерекціонального поля не відповідає дійсності, бо часто або сусіди в нього поворювалися, або частинно вода його забрала, через що й податки платять вони висші і платню дістають меншу. В інтересі ОО. парохів (завідателів) провірити докладно границі свого ерекціонального поля, передусім того, що остане як „мінімум“ їх дотації. Кожного року евіденційний Уряд в данім повітовім місті переводить реамбуляцію ґрунтового катастру і кожний о. парох (завідатель) обов'язаний використати цю обставину, бо коли по розпарцельованню надвишки ерекціонального поля в цілях земельної реформи покажеться, що „мінімум“ поля немає своєї поверхні, тоді пошкодована буде дана ерекція і ради на це вже не буде. В тій цілі поручається всім ОО. парохам (завідателям), щоби негайно зголосили в своїм громадськім уряді, (де лежить ерекціональне поле), провірення кляси поля та справлення його границь. Одно й друге переводить евіденційний Уряд безплатно.

Ч. 576/Б.

Адаптація старинних церков.

Тому, що з весною кожного року приступають парохіяльні комітети до різних адаптацій старинних церков, Митроп. Ординаріат пригадує дотичним парохіяльним Урядам, що про такі намірені роботи при об'єктах о памятковім характері, треба доносити до консерваторської Комісії при Митроп. Ординаріаті, залучуючи рівночасно пляни й кошториси до потвердження.

Ч. 56/АЛ.

Повідомлення Духовенства про нову назву новоутворених самостійних душпастирств.

В останніх роках утворив Митроп. Ординаріат кілька самостійних душпастирств з правом ведення метрик. Усі ті душпастирства, без огляду на їх вивінування і як їх в ерекційній грамоті названо, будуть відтепер зватися: парохіями другого ряду, а дотичні душпастирі завідателями згл. парохами.

Назва „експозитура“ (зглядно експозит) полинається лише для сотрудицтв з осідком в дочернім селі, одначе в повні залежних від пароха матірнього села.

ДНБ ім. В. Стефаника
АН України

Ч. 1896/К.

Зарядження Богослуження.

На просьбу воевідських властей, Митроп. Ординаріят поручає ОО. Душпастирям, щоби дня 19. березня ц. р. відправили прилюдне Богослуження по церквах Архієпархії в передполудневих годинах.

Ч. 1576/К.

В справі письм до Митрополичої Консисторії.

Митроп. Ординаріят ще раз взиває декан. й парох. Уряди, щоби придержувалися точно розпорядження в справі урядування Ч. 1572/К. АЕп. Від. Ч. І. з 1927 р. стор. 11. і 12. При відповідях належить подавати число зі всіми знаками. При названню парох. Уряду належить завсіди додавати деканат, бо є місцевости такої самої назви в різних деканатах, а брак цього утруднює урядування канцелярії і ОО. референтів.

Письма, присилані не по думці розпоряджень, будуть звернені.

Ч. 1578/К.

Передплата за АЕп. Відомости за 1930. рік.

Подається до відома Всеч. Духовенства, що передплата за АЕп. Відомости за 1930. р. виносить 4 зол. Згадану належитість стягнеться з платні за квітень с. р., а Отці, котрі не побирають платні, як також оо. Катихити обовязані повищу квоту надіслати залученим чеком до канцелярії Митроп. Консисторії найдалше до кінця березня с. р.

Ч. 2388/К.

Зарядження в справі присилки гроший.

Пояснюється Всч. Духовенству, що всякі пересилки гроший до Митроп. Консисторії можуть відбуватися чеками, або переказами (листами грошовими). При кожній пересилці гроший треба зазначувати на купоні переказу, чи чека: на що, чи за що гроші висилається. Окреме письмо не має для Каси значіння, бо письмо йде до оо. референтів, а гроші до Каси. Через незазначення на відтинку на що гроші призначені, не можна тих гроший законтувати, де належить. Гроші переслані без дописки на купоні, будуть на будуче льоковані у фонд без призначення, а всякі належитости для канцелярії Митроп. Консисторії чи АЕпарх. Фонду будуть поновно урговані і в разі неприслання стягані з платні.

Всякі належитости канцелярійні і АЕпарх. Фонду мають бути пересилані або переказами, або чеками гр. кат. Митрополичої Консисторії ч: 145.289, натомість добродійні ціли тільки чеками на це призначеними, то є чеками Земельного Банку ч: 149.000, або чеками гр. кат. Митрополичого Ординаріату ч: 153.654.

Належитости канцелярійні чи АЕпарх. Фонду, пересилані чеками добродійних цілий, будуть брані за добродійні ціли навіть тоді, коли на купоні буде зазначено, на що гроші призначені. Також навідворот: гроші на добродійні ціли, пересилані чеками Митроп. Консисторії, не будуть узгляднювані і поновно урговані.

Чужі вплати, як для Тов. св. Петра, Інвалідів, Вдов.-сир. фонду і т. д. пересилати чеками гр. кат. Митроп. Консисторії не вільно. Кожде зі згаданих Товариств послугується своїми чеками і Канцелярія Митроп. Консисторії не може бути посередником при таких вплатах.

Ч. 1612/М.

Принововування в книгах уродин актів вінчань.

Пригадується Всч. парохіяльним Урядам (після декрету «Ne temere») обов'язок принововувати так в списі душ, як також в книзі уродин при акті уродин акт вінчання дотичної особи.

Оскільки вінчаний (-а) походить з другої парохії, належить про вінчання повідомити дот. парохіяльний Уряд в ціли внововування цього акту в тамошних книгах.

Перед видачею новоженцям їх метрик уродин, зложених ними до вінчання, належить на метриках зазначити, що вони вінчані дня року і з ким.

Належить рівнож при акті уродин внововувати про вступлення дотичної особи до монастира, як також про одержання свячень.

Всеч. декан. Уряди пригадають цей розпорядок на декан. соборчиках і допильнують, щоби він був точно захований.

Ч. 13725/М.

Пошукування за метрикою.

Гр. кат. парохіяльний Уряд в Чабовій в Чехословаччині пошукує метрики уродин Івана Довганюка, сина Михайла і Марії Гуз, уродженого около 1904 року.

Хто з Всч. Отців віднайшовби цей акт, повідомить про це сейчас гр. кат. парохіяльний Уряд в Чабовій після адреси: Grek. Kath. farski Urad Cabov pp. Sacurov, okres Uranovsky m/T. Československa Republika.

Ч. 10029/М.

Конзулят Чехословацької Республіки у Львові під датою 14/X. 1930. ч. 5473/30 пошукує за метрикою уродин Івана Сивульки с. Марти, уродженого около року 1890 у Львові, або його околиці.

Львівські й підльвівські Уряди парох. переглянуть метрик. книги і в случаю віднайдення цього акту, перешле сюди дотичний Уряд парох. бажану метрику з покликом на тут. число.

Ч. 467/П.

В справі пропозиції зізнання (фасії) для виміру доходу податку на рік податковий 1931.

З покликом на зміст комунікату в АЕп. Відомостях з дня 25/II. 1930. Ч. II., пригадується Всеч. Духовенству, що на сторони 20. ч. 664/30. згаданого річника АЕп. Відомостей є подані точні вказівки відносно складання зізнання (фасії) для виміру доходу податку, які то поучення і на цей рік обов'язують.

Завважається при тім, що всі наші ОО. Духовні є обов'язані складати згадані зізнання тим більше, що це лежить у їх інтересі, а законний речинець предкдавання тих фасій минає 1-го березня, який евентуально може бути Міністерством Скарбу продовжений.

Вкінці подається до загального відома усього нашого Духовенства, що в сумнівних податкових справах, як вношення рекурсивів і зажалень та обчислення доходу при складанню фасій (зізнань), уділяє устно й письменно фахових, правних порад і поучень емерит. інспектор скарбовий правник, податковий референт при Митроп. Консисторії.

Ч. 784/Л.

Устний конкурсний іспит.

Повідомляється Всеч. Духовенство, що устний конкурсний іспит парохіяльний дотично наук відбудеться у второк, дня 5. мая с. р. о год. 9. рано. — Отці, що хочать піддатися цьому іспитови, мають того дня, в часі від 6—8 рано відправити Службу Божу після намірення Ексцеленції Митрополита, а перед самим іспитом виказатися свідоцтвом передконкурсних іспитів з богословських наук і списом прочитаних богословських і духовних книжок.

Ч. 13478/П.

Обіжник Міністерства Внутрішніх Справ в справі оподаткування духовенства.

Митроп. Ординаріят подає в перекладі до відома Всеч. Духовенства обіжник Міністерства Внутр. Справ в справі оподаткування Духовенства:

Міністерство Внутрішніх Справ Варшава дня 25, листопада 1930.

Ч. SF. 590/22

В справі оподаткування духовенства.

ОБІЖНИК Ч. 211.

До

П. П. Воеводів

(Полудневі Воевідства)

В доповненню обіжника з дня 3. серпня 1929 р. Ч. 161 — SF. 5191/2 (Дн. Ур. М. В. С. ч. 11, поз. 243) в справі оподаткування духовенства, Міністерство Внутрішніх Справ в порозумінню з Міністерством Скарбу вияснює додатково, що слідує:

Після припису § 83. громадської устави з дня 12. серпня 1886 р. (Дн. У. ч. 9) — до оплачування додатків до безпосередних податків, не менше до послуг і робіт, не можуть бути потягані пастирі душ щодо їх конгруї.

Звільнення духовних від комунальних додатків до державного податку ґрунтового не зістало жадною пізнішою уставою ухилене і має на дальше обовязуючу силу: Бо артикул 76 устави з дня 11. серпня 1924 р. о тимчасовім урегульованню комунальних фінансів (Дн. У. Р. П. Ч. 94, поз. 747), що ухиляє приписи устав, суперечні з тою уставою, не може мати в данім случаю примінення, бо справа особистих податкових звільнень не становить предмету згаданої устави.

Натомість згаданий на вступі припис § 83 громадської устави не має обовязуючої сили відносно спеціальних дорогових оплат і дорогових prestaцій в природі, впроваджених уставою з дня 10. грудня 1920 р. о будові і удержанню публичних доріг в Річипосполитій Польській (Дн. У. Р. П. Ч. 6, поз. 32 з року 1921).

Духовні, що оплачують державний ґрунтовий податок можуть бути потягані до дорогових prestaцій в природі у відношенню до висоти оплачуваного ними ґрунтового податку, бо від повисших prestaцій є увільнені тільки особи і інституції, означені в арт. 53. дорогової устави, серед яких духовні не є вичислені. Рівнож не є звільнені духовні від спеціальних дорогових оплат, бо ті оплати не є комунальними додатками до державного

грунтового податку, але становлять співуділ заінтересованих в коштах будови і удержання доріг і є побирані як спеціальні оплати силою арт. 31. уставу о тимчасовім урегульованню комунальних фінансів на підставі арт. 19. висше згаданої дорогової уставу, котра то устава не предвиджує жадних особистих звільнень від обговорених оплат, не виключаючи навіть Скарбу Держави. Таке становиско щодо дорогових оплат опирає Міністерство на мотивих вироку Найвисшого Адміністраційного Трибуналу з дня 24. листопада 1930 р. Л. Рей. 10/29 виданого в наслідок скарги гр. кат. приходства в Буцневі в справі спеціальної дорогової оплати.

Корсак в. р.

директор департаменту.

Ч. 1395/Л.

Передконкурсні і передординаційні іспити.

Пригадується, що передконкурсні іспити належить складати в такім порядку, як це приписує зарядження Митроп. Ординаріату в АЕп. Відомостях Ч. I, з 25. V. 1927 Ч. 2181/К. Примічається, що Богословіє моральне і пасторальне становлять окремі предмети.

Прохання о допущення до передординаційних і передконкурсних іспитів мають бути внесені до Деканату гр. кат. Богословської Академії у Львові на тиждень перед речинцем іспитів, а пізніше внесені не будуть узглядені.

Ч. 784/Л.

Теми до письм. конкурс. іспиту парох.

Подається теми до письменного конкурс. іспиту парох. у веснянім речинці, які кандидати обовязані в совісти випрацювати самі і надіслати їх тут на 10 днів перед речинцем устного конкурсового іспиту.

З догматики:

1. Пояснити коротко і ядерно в трьох, чотирох реченнях, на чім полягає:

а) іпостатична злука

б) Непорочне Зачаття.

2. Предложити усі обявлені правди, що відносяться до Пресв. Тайни Евхаристії.

З моральної:

1. Поважний, заслугуючий на віру чоловік, виявляє перед непокликаними, а знаними у даній місцевості з любови до сплетництва людьми, дійсну хибу дівчини, що вже є зарученою і має вийти замож. Сплетнярі, підхопивши цю хибу, прибильшили її,

додали й від себе ще багато недійсного, з чого повстала така для дівчини лиха поговорка, що вона втратила жениха й не вийшла замуж.

У відповіді дати дефініцію 1) чести (*honor*), 2) слави (*fama*), 3) очорнення (*calumpnia*), а у наведеному случаю дати відповідь на ось що: чи й яку моральну та матеріальну втрату спричинив дівчині перший оповідач і до якого морального й матеріального задоситьчинення (*restitutio*) є він обов'язаний.

2. Молодий священик, обнявши занедбану парохію, по кількох літах праці оповідає співбратії: Коли я пізнав дійсний стан парохії, мені жаль стало людей, що вони такі темні й убогі, і я взявся вперед до їх економічної й освітньої організації. В церкві завів лад і чистоту, у богослуженнях завів точність і гарний спів, пильнував проповідий і катихизацій.

Нераз я людей добре виганьбив, а не одного й вибив. Тепер маю упорядковану парохію, люди мене шанують, без мене в громаді не вирішать жадної справи — ну й мої доходи значно піднеслися.

Відповісти на питання: 1) Чи усі ці вчинки священика були надприродно заслуговуючі, 2) чого треба, щоби вчинок людини (*actus hominis*) став а) людським вчинком (*actus humanus*), б) морально добрим вчинком (*actus moraliter bonus*), в) надприродно заслуговуючим вчинком (*actus supernaturaliter meritorius*).

З церковного права:

1. *Causae mixtae (utriusque fori)*: Їхнє опрeдiлення, вичислення і розподіл між обі власти, церковну й світську (з узглядненням Конкордату Апост. Столиці з Польщею).

2. Як Церква, приймаючи на своє лоно супругів, що не заключували супружа перед її лицем, розсуджує важність таких супруж: а) невірних, б) безвіроісповідних, цивільно повінчаних, в) християн, обоїх акаатоликів (православних, протестантів), г) мішаних супруж (катол. з православним, катол. з протестантом), заключених перед некаатолицьким служителем.

Зі св. Письма:

Значіння св. Письма в проповідництві.

(Порадно є прочитати гомілет.-біблійну студію на сю тему о. Др. Галушинського Ч. С. В. В. видану у Львові 1923 р.)

З пасторальної:

1. Праця в парохії над поворотом сектантів до катол. Церкви.
2. Способи й середники до поширення католицької акції в парохії.

З катихитики:

Як будете переводити катихизу о шестій і девятій заповіді Божій в вищих клясах вселюдньої школи?

(Написати спершу теоретично, а потім й практично.)

Ч. 687/К.

Виміна долярівок.

Митроп. Ординаріят поручає Всч. Духовенству поучити вірних про речинець сплати долярівок II. 5⁰/₁₀ емісії, зглядно виміну за долярівки III. емісії. Виміна, зглядно сплата треватиме до 30 квітня 1931. По сім речинці виміна старих долярівок на нові буде получена з доплатою.

Ч. 785/А.

Подається до відома кандидатам на опорожнену парохію в Попівцях, Підкаменецького деканату, що в разі одержання цієї парохії, має замешкати заінституований парох в Немячи, а не в Попівцях, як це було за помершого пароха.

Ч. 9833/Д.

Протоігуменат ОО. Василян подає отсим до відома, що О. Севастіян Яцик до сего часу Василянин, опустил нелегально Чин. Тим підпав він під церковні цензури й послідовно не може бути допущений до відправи Служби Божої та прочих церковних функцій.

Ч. 1881/АВ.

Конкурс на опорожнені парохії.

Розписується конкурс на опорожнені парохії з речинцем до кінця мая 1931 р.

Дек. Болахівський: Витвиця, Слобода болах., Церковна; Дек. Брідський: Висоцко, Ражнів, Смільно; Дек. Войнилівський: Перевозець; Дек. Галицький: Залуква; Дек. Городецький: Мшана; Дек. Глинянськ.: Бортків, Полоничі; Дек. Жидач.: Гніздичів, Облазниця; Дек. Залозецький: Ратище, Шишківці; Дек. Золочівський: Белзець; Дек. Лопатинський: Станиславчик, Стремільче; Дек. Любінецький: Лукавиця нижна, Розгірче, Труханів; Дек. Миколаївський: Дроговиже, Ілів; Дек. Озірнянський: Несторівці; Дек. Оліївський: Гарбузів, Манаїв, Тростянець вел.; Дек. Перегінський: Лецівка, Липовиця, Суходіл, Янівка; Дек. Перемишлянський: Кореличі; Дек. Підгаєцький: Литвинів, Шумляни; Дек. Підкаменецький: Пеняки; Дек. Радехівський: Павлів; Дек. Скільський: Кру-

шельниця, Сопіт, Ямельниця; Дек. Стрийський: Стрілків; Дек. Тухлянський: Смерже, Хащованє, Ялинковате; Дек. Щирецький: Пустомити.

Звертається увагу усіх, що убігаються о парохії, щоби старалися о кваліфікаційні табелі в дотичнім декан. Уряді на кожду парохію зокрема. Табелі мають бути надіслані тут найdaleше до 10 днів по речинці оголошеного конкурсу.

По опорожненню парохії через смерть душпастиря має о. Декан подати до Митроп. Ординаріату звіт про стан і потреби опорожненої парохії.

Ч. 11848/AB.

Конкурс на душпастирські посади на Волині.

Розписується конкурс на три душпастирські посади на Волині — 1. в Осьдютичах, де є церква й мешкання; 2. в Поворську й 3. для Костопільського повіту, де наші емігранти не є ще організовані та не мають ні церкви, ні мешкання.

Ті, що подаватисямуть на ці посади, мусять предложити Митроп. Ординаріатови подання в латинській мові і Curriculum vitae. Платня виносить місячно 300 зол.

Конкурс на дяка.

Розписується конкурс на дяка: Ч: 10094 в Жулині дек. Любінецького. Платня після умови з парохіянами; пожадана кваліфікація висшого степеня. Ч. 12272 в Станімірі, дек. Перемишлянського — Дотація 2 м. поля, 1 зол. від нум., яких є 300. Хати нема. Ч. 77 в Хоросні старім, дек. Щирецького. Платня після умови — хати нема.

Ч. 2150/AB.

Оповіщення.

Загальні Збори Товариства убогих гр. кат. церков ім. св. Петра у Львові з дня 13. лютого 1931 призначили 7000 зол. на роздачу запомог.

О запомогу можуть старатися дійсно бідні церкви Львівської АЕпархії, що однак не залягають з вкладками за минувші літа.

Подання належить вносити до кінця квітня 1931 р. до Товариства ім. св. Петра у Львові, вул. Личаківська ч. 82 через декан. Уряд.

Ч. 1121/АВ.

Нива.

Митроп. Ординаріят горячо поручає Всеч. Духовенству одинокий становий місячник «Нива», який, обговорюючи усі пекучі проблеми життя духовенства, головнo духові, організаційні, матеріального забезпечення і практичної душпастирської праці, має за ціль тісніше об'єднати наше духовенство, як також підносити його ступінь богословського формування і духовного життя. Не повинно бути у дієцезії ані одного священика, який би цього місячника не передплачував. Редакція і адміністрація Ниви: Львів, ул. Коперника 36.

Нові книжки:

Поручається Всеч. Духовенству:

Ч. 10039/АВ о. Януарія Коциловського Ч. С. В. В. «Місійний катихизм і молитвенник».

Ч. 12046/АВ о. Євгена Мацелюха: 1) «Пресв. Евхаристія в життє християнина», 2) «Де нам шукати Бога» (популярна апольогія). Набувати можна у автора: Кудобинці п. Зборів.

Ч. 11057/К Митроп. Ординаріят поручає для доповнення парохіальних й деканальних бібліотек книжки Видавництва «Добра Книжка» у Львові, ул. Содова 4.

Ч. 9712/Б.

Viktor Krpela в Братиславі, Ч. С. Р., заведення для мистецьких мальовань на склі і мозаїки, звернувся до Митроп. Ординаріату з проханням, щоби подати до відомо О. О. парохам і настоятелям наших церков його адресу: Bratislava nam. Slobody.

На жадання висилає цінники.

Ч. 2345/АВ.

Охорона перед хрущами.

Після звідомлення Державного Наукового Інституту Сільського Господарства, має відбутися ц. р. з весною масовий лет хрущів.

Поручається Всеч. Духовенству повчити вірних про безмір шкід, які заподіюють хрущі, та заохотити їх до поборювання цієї язви та співпраці з акцією гублення хрущів в часі рійки.

ХРОНІКА.

ІМЕНУВАННЯ.

На протяг 10 літ, згідно до Епархіального Собора, іменовані ВПреосв. Митрополитом, Впр. ОО.:

Ч. 2, 5, 8, 9/Орд.

Офіціялом:

о. Алексій Пясецький, схолястик Митроп. Капітули.

Просинодальними суддями Трибуналу I-ої інстанції:

о. Василь Томович, о. Александер Ковальський — крилошани Митроп. Капітули; о. Дамян Константин Лопатинський, поч. крилош. Митр. Капітули; о. Климентій Шептицький, ігумен Студ. Лаври; о. Володимир Домет Садовський, парох Преображ. церкви; о. Др. Гавриїл Костельник, о. Др. Ярослав Левицький, о. Др. Василь Лаба, о. Др. Микола Конрад — професори Богослов. Академії; о. Микола Галянт, канцлер Митроп. Консисторії.

Просинодальними суддями Апеляційного Трибуналу:

о. Мітрат Тит Войнаровський, кустос Митроп. Капітули; о. Леонтій Куницький, канцлер Митроп. Капітули; о. Михайло Яцковський, о. Василь Томович, о. Александер Ковальський, о. Мітрат Алексій Базюк — крилошани Митроп. Капітули; о. Дамян Константин Лопатинський, поч. крилош. і парох Успенської церкви; о. Василь Лициняк, поч. крилош. і директор учит. Семинара СС. В., о. Євген Громницький, ем. проф. релігії: о. Др. Іван Фіголь, проф. релігії в акад. гімназії у Львові.

Промоторами справедливости:

о. Юліян Дзерович, о. Др. Спіридон Кархут — професори Богослов. Академії.

Оборонцем подружжя звязи:

о. Леонід Лужницький, професор Богослов. Академії.

Парохами конзульторами:

о. Дамян Константин Лопатинський, поч. крилош. і парох Успенськ. церкви у Львові; о. Володимир Домет Садовський, парох Преобр. церкви у Львові; о. Євген Дудкевич, парох церкви св. Ап. Петра і Павла у Львові; о. Петро Шанковський, декан і парох в Оброшині; о. Григорій Гірняк, декан і парох в Винниках; о. Володимир Мармаш, висл. декан і парох в Зашкові; о. Євзевій Бачинський, декан і парох в Бережанах; о. Володимир Семків, декан і парох в Щирці;

Нотарами:

о. Євген Гаврилюк, зав. Богданівки; о. Дмитро Семчишин, арх. вік.; о. Александер Яримович, метрик. архівар; о. Др. Омелян Стасюк, регістрант Митр. Консисторії.

Дійсним совітником Митроп. Консисторії іменов.:

Ч. 1/Орд. о. Євген Гаврилюк, завід. Богданівки.

Поч. совітником Митроп. Консисторії іменов.:

Ч. 1091. о. Станислав Шпитковський, проф. гімн.

Завід. деканату Глинянського іменов.:

Ч. 11342. о. Василь Терещук, парох в Полтві.

Містодеканом Глинянського деканату іменов.:

Ч. 11342. о. Алексій Ганас, парох в Печенії.

Титул висулуженого декана отримав:

Ч. 11342. о. Николай Садовський, парох в Глинянах.

Крилошанські відзнаки одержав:

Ч. 13324. о. Михайло Романишин, парох в Суходолі, декан. Бобрецького.

Канон. інституцію отримали:

Ч. 9475. о. Володимир Прихитко — на Сихів дек. Стрийськ.; Ч. 10674. о. Володимир Любка — на Вишнів; Ч. 11357. о. Осип Рибачук — на Теляче; Ч. 11563. о. Василь Подолянчук — на Чернілів руський; Ч. 12215. о. Ілля Яців — на Голешів; Ч. 1635. о. Михайло Сенів — на Ценів; Ч. 1901. о. Микола Кулицький — на Фирлиівку.

Душпастирські посади одержали:

Ч. 9084. о. Корнило Левицький — завід. в Залукві; Ч. 9352. о. Роман Яценків — зав. в Надітичах; Ч. 9810. о. Іван Зрада — завід. в Довгім калуським; Ч. 9429. о. Теодор Чаниж — завід. в Надієві; Ч. 10627. о. Януарій Розумний Ч.С.В.В. — сотр. в Сновичу; Ч. 10671. о. Яків Хомяк — зав. в Розгірчу; Ч. 10804. о. Іван Любомир Головацький неопр. — сотр. в Ступках; Ч. 10820. о. Стефан Цісик — сотр. в Осташівцях; Ч. 10801. о. Роман Маковей — завід. в Корчині; Ч. 10914. о. Василь Еліяшевський неопр. — сотр. в Куропатниках, дек. Бережанськ.; Ч. 11313. о. Іван Цимбала неопр. — сотр. в Долині; Ч. 11914. о. Володимир Коваль — завід. в Медині дек. Войнилів.; Ч. 11620. о. Юліян Юрик — зав. в Дроговижу; Ч. 11605. о. Василь Савків неопр. — зав. в Стрілкові; Ч. 11554. о. Григорій Цюпка — завід. з пр. п. в Білявцях; Ч. 11299. о. Любомир Сивенький неопр. — експ. сотр. в Славятині; Ч. 13520. о. Лев Дорош — експ. сотр. в Водниках; Ч. 13548. о. Ярослав Мурович — завід. в Сервирах; Ч. 12185. о. Іван Недільський — завід. з пр. п. в Млинисках; Ч. 12173. о. Омелян Ворона — завід. з пр. п. в Вишнівчику, дек. Унівск.; Ч. 12172. о. Іван Дорик — завід. з пр. п. в Вільхівці; Ч. 12169. о. Лев Ліщинський — завід. з пр. п. в Берлогах; Ч. 13306. о. Андрій Гумниський — завід. з пр. п. в Соколові; Ч. 16. о. Прокіп Слободян — завід. з пр. п. в Рожисках; Ч. 953. о. Корнило Строчий — завід. з пр. п. в Підгірцях-Верчанах; Ч. 859. о. Микола Перепічка — сотр. в Підмихайлю; Ч. 787. о. Василь Мельник — завід. з пр. п. в Кутищу; Ч. 731. о. Ярослав Хавалка — завід. з пр. п. в Тухолці; Ч. 689. о. Микола Задорожний — зав. з пр. п. в Суходолах дек. Брідск.; Ч. 1255. о. Михайло Манишевський — сотр. в Лошневі; Ч. 954. о. Ксенофонт Керша — сотр. в Бродах; Ч. 1528. о. Яків Білоскурський неопр. — сотр. Богатківцях; Ч. 1556. о. Петро Антін Левицький неопр. — сотр. в Велдіжі; Ч. 1529. о. Ярослав Школьник неопр. — сотр. в Бринцях-Вибранівці; Ч. 1396. о. Константин Левицький — завід. в Янівці; Ч. 1530. о. Богдан Семеґен неопр. — сотр. в Стинаві; Ч. 1527. о. Роман Чайковський неопр. — зав. в Хашованю; Ч. 1531. о. Іван Червінський неопр. — сотр. в Тухлі.

Звільнення від копкурсу. іспиту одержали:

Ч. 9849. о. Володимир Левицький, п. в Чорнушовичах — на 1 рік; Ч. 10823. о. Іван Романчукевич, п. в Лапшині — на 6 л.; Ч. 11795. о. Михайло Кравчук, п. в Негівцях — на 6 л.; Ч. 10141. о. Іван Березинський, п. в Переволочній — на 6 л.; Ч. 10104. о. Іван Чикета, п. в Дубравці — на 6 л.; Ч. 11167. о. Евстахій

Данилевич, п. в Розгадові — на 6 л.; Ч. 11295. о. Михайло Туркевич, п. в Поникві — на 6 л.; Ч. 11300. о. Данило Міхур, парох в Бібрці — на 6 л.; Ч. 732. о. Петро Пилипець, п. в Підбірцях — на 6 л.; Ч. 264. о. Филип Свергун, п. в Вільхівці — на 6 л.

Продовження конкурс. іспиту одержали:

Ч. 11805. о. Михайло Шавала, парох Мечищові — до весни 1931. р.; Ч. 11957. о. Володимир Дудикевич, п. в Станьковій — до весни 1931. р.; Ч. 11581. о. Олександр Сабат, п. Наварії — до весни 1931. р.; Ч. 10579. о. Василь Кулик, п. в Зборові — до весни 1931. р.

Відпустку з АЕпархії одержали:

До Станиславів. Епархії: Ч. 9450. о. Володимир Стефан Пилипець, зав. в Стрілкові; Ч. 10675. о. Володимир Глібовицький, завід. в Хашчованню; Ч. 10712. о. Михайло Панчишин, сотрудн. в Страдчу; Ч. 12146. Микола Савяк, Стефан Маркевич, Петро Маркевич, Володимир Ковальський, Василь Космина, Володимир Мацієвич, Олександр Крохмальний, Мирослав Гайдучок — богослови; Ч. 1491. о. Олександр Голінатий зав. в Облазниці. — До Перемиської Епархії: Ч. 9729 Йосиф Тріска, зав. в Баличах зар.

Місію до навчання науки релігії отримали:

Ч. 9574. о. Михайло Кос в Сулятичах; Ч. 9418. Маріянна Галинська, учит. в Кавчім Куті; Ч. 9602. о. Іван Пачовський — в Новиках; Ч. 9736. Гавриїл Гринів, учит. в Сівці калуськ.; Ч. 9893. Іван Жмуд абсовльв. учит. Сем. — в Богатківцях; Ч. 9772. о. Михайло Кузьма і о. Ярослав Княгиницький—в школах в Підгайцях.

Похвальні грамоти отримали:

Ч. 9860. Григорій Телепко, Юлія Пугарська, Ксеня Федунь, Анастасія Диба, госп. в Подусільній; Ч. 9935. Роман Парадюк, госп. в Дідушицях мал.; Ч. 9988. Кооператива »Каса Стефчика«, в Дідушицях мал.; Ч. 116. Союз Українок в Левандівці; Ч. 117. Марія Шандро з Богданівки; Ч. 111. о. Василь Воронюк, завід. в Миклашові і парохіяни; Ч. 114. о. Іван Пайкуш, сотр. в Жидатичах і парохіяни; Ч. 548. Роман Тесля, Іван Моравський госп. в Білоголовах; Ч. 544. Іван Павлишин, Василь Понайда, Федір Мороз, Федір Кравець, Марія Курч, Василь Кравець, госп. в Суходолі дек. Перегінського; Ч. 418. Софія Землинська з Яричова; Ч. 194. Катарина Пашко, госп. в Малехові.

Ординовані;

В осени 1930. р.: Любомир Головацький, Василь Еліяшевський, Роман Маковей, Микола Перепічка, Василь Савків, Любомир Сивенький, Іван Цимбала; В лютім 1931. р.: Яків Білоскурський, Петро Антін Левицький, Богдан Семеген, Ярослав Школьник, Роман Чайковський, Іван Червінський.

ПОМЕРЛИ:

- о. Володимир Стернюк, п. в Пустомитах — 29 листопада 1930.
- о. Олександр Юрик, п. в Дроговижу — 22 листопада 1930.
- о. Михайло Левицький, п. в Янівці — 9 лютого 1931.
- о. Матвій Попович, п. в Павлові — 8 лютого 1931.
- о. Василь Павула, п. в Смільні — 17 лютого 1931.
- о. Филимон Ковальський, п. в Гніздичові — 17 лютого 1931.
- о. Володимир Підсонський, п. в Белзці — 22 лютого 1931.
- о. Корнило Лотоцький, п. в Литвинові — 24 лютого 1931.

Душі їх поручаються молитвам ОО. Собратів.

ВІД МИТРОПОЛИЧОГО ОРДИНАРІАТУ:

о. Нникола Галянт

Канцлер.

† Іван

Епископ-Пом.

ЛЬВІВСЬКІ АРХІЕПАРХІЯЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XLIV.

ЛЬВІВ, 15. ЖОВТНЯ 1931 р.

Ч. II.

Доповнення розпорядку конференції галицького єпископату про додані до Єктенії молитви: „Во время всенародной скорби“.

Митрополичий Ординаріат видає таке розпорядження:

Молитви: „Во время всенародной скорби“, приписані конференцією Єпископату в посланню з дня 13. жовтня 1930 року, а проголошені в Арх.-Еп. Від. Ч. 10329/30 надаліше заховують свою обов'язуючу силу, то значить, що всі священники до Єктенії Мирної й сугубої мають додавати по три візвання зі служби: „Во время всенародной скорби“, з тою тільки ріжницею, що наміренням священник і поучений в проповідях нарід має на будуче обнимати не тільки всі біди нашого народу в границях польської держави, але й всіх терплячих і переслідованих задля своєї віри на Вел. Україні й Сов. Росії.

З розпорядження Апостольського Престолу всі священники лат. обряду є обов'язані у тім наміренню відмавляти приписані по кожній Службі Божій молитви. Ми не повинні лишатися позаду й тому треба нам при кожній Службі Божій горячо Богу поручати потреби переслідованих за віру наших братів і нарід часто заохочувати в проповідях до молитов у тім самім наміренню.

Від Греко-Католицького Митрополичого Ординаріату
у Львові, дня 19/IX 1931.

† АНДРЕЙ.

Убезпечення церковної служби.

Католицька пресова агенція (К. А. П.) з дня 15. квітня 1931 року подає: „Закон з травня 1930 року про обов'язкове обезпечення на випадок недуги (Dz. U. R. P. Nr. 44 roz. 272) в арт. 3 звучить: „Обов'язкови обезпечення підпадають всі особи без ріж-

ниці пола, заняті на підставі робітничого або службового відношення“... Інші артикули закону виразно говорять про працедавців.

Пр.: Артикул 52: „Складки за забезпечення повинні вносити або надсилати на свій кошт самі працедавці“.

Однак ані сам закон ані новелі тогож закону зовсім не згадують, що парох є працедавцем у відношенню до дяка й взагалі до церковної служби.

Цей закон сейчас в початках свого істновання створив цілий ряд сумнівів, котрі старалося частинно пояснити Міністерство Праці й Суспільної Опіки своїм обіжником з дня 25/VII. 1927 року. Міністерство виразно підчеркує, що обовязок забезпечення тоді заходить, коли існує яканебудь господарська й особиста залежність службовика від працедавця.

Отже заходить питання, чи існує така залежність між парохом а церковною службою і чи парохію треба уважати за рентовне підприємство, а пароха за працедавця.

Проти такого становища промовляє ряд фактів. Передусім цей, що ціла церковна служба не одержує платні з фондів о. пароха, лише добровільних жертв парохіян. Не відомо, чому закон приписує церковній службі особисту залежність від парохів, котрі радше є зверхниками дяків і церковної служби, а в ніякому случаю не можна їх уважати за працедавців.

На тому становищі станув Найвищий Трибунал Адміністраційний, який ореченням з дня 12/VI. 1928 року III. 1231/28 висказав, що парох не є обовязаний платити згаданих забезпечених вкладок з власних доходів.

Міністерство Праці й Суспільної Опіки мимо згаданого оречення Найвищого Трибуналу Адміністраційного дотепер не видало ніякого обіжника, який би правний стан цеї справи як слід вияснив.

Ч. 8566/К.

В справі Картотек.

Удержується в силі приказ Митрополичого Ординаріату (гл. АЕпар. Від. III. з дня 15 квітня 1930 року Ч. розп. 17/Орд.) в справі заведення спису душ на картотеках, котрі можна набути в Канцелярії Митрополичої Консистоії.

В справі улпшення картотек, поручається на деканальних конференціях передискутувати цю справу й у вироблених читких

рисункових проєктах надсилати їх до Митрополичого Ординаріату, щоби в слідуючих накладах узгляднити найпрактичнішу форму картотек.

Пригадується Всч. Духовенству, що є двоякого рода картотеки: осібні для родин і осібні для саїтних осіб, тому поручається надсилати замовлення, подаючи не краску картотеки, лише скількість картотек для родин, а осібно для саїтних.

Осінні події минушого року перешкодили у заведенню картотечного спису душ до кінця 1930 року, длятого Митрополичий Ординаріат продовжує речинець виготовлення спису до кінця 1931 року.

Поручається парохіяльним Урядам, які ще не замовили картотек, надіслати замовлення найдалше до кінця вересня ц. р.

Ч. 6070/ДЯ.

Правильник дяківських іспитів.

I.

1. Найдалше на місяць перед іспитом має кандидат внести прохання, попере залучниками вичисленими в § 12 (А згл. § 12 Б) прагмат. до Митрополичої Консисторії. Речинці іспитів сталі заподані в § 11 служб. прагматики.
2. В тому самому речинці мають надіслати своє зголошення кандидати, які хочуть складати поправчий іспит з одного предмету. Кандидати, що перепали при іспиті, а не пересилають письменного зголошення найдалше до року від складання іспиту — тратять право до складання поправчого іспиту. Вони можуть зголоситися до нового іспиту, але вже через подання з усіми залучниками, вичисленими в арт. I. того правильника.
3. В разі недостачі документів, кандидат обовязаний поставитися про відповідну диспензу від Митр. Ординаріату по думці § 3 прагматики. Узискана письменна диспенза має бути залучена до прохання, як оден з документів.
4. Кандидат, що одержав урядове позволення на допущення його до іспиту, зголошується в означеному речинці в означеній в повідомленню церкві. В тій церкві має служити до Служби Божої. По виконанню цього дістає по-

свідку від дотичного священика, яку предкладає іспитовій комісії, як доказ успішного виконання тої Богослужебної функції.

5. По провіренню алєгатів Комісія ділить кандидатів на серії і серіями відбувається іспит.
6. Питання дістає кожний кандидат на картках.
7. В разі успішного зложення іспиту зголошується кандидат письменно в Дяк. Тов. Вз. Пом. по грамоту, яку Товариство до двох тижнів отримає від гр. кат. Митрополичої Консисторії.
8. Хто не зложив іспиту, вносить в одному зі слідуючих речинців — однак не скорше як за рік (§ 17), нове прохання зі зазначенням, що зголошується до іспиту пораз другий. До подання мають бути залучені документи, як подано в § 12 прагматики. Прохання без документів, або такі, що не мають усіх документів, не будуть брані під розвагу.

Ч. 11455/ДЦ

Кваліфікаційний курс.

В звязку з розпорядком п. Міністра Праці і Суспільної Опіки з дня 10. жовтня 1927. про кваліфікації управителів заведень виховно-опікунчих, зачинає Католицька Суспільна Школа в Познані з доручення Й. Ем. о. Кардинала-Примаса в листопаді ц. р. третій і останній тримісячний курс кваліфікаційний для виховательок, які працюють в церковних виховуючих заведеннях.

Цей курс буде поділений на дві серії 6-тижневих викладів і вправ, переділені кількамісячною виховною працею в заведеннях.

На закінчення другої серії викладів і вправ відбудеться дипломовий іспит.

Умовини прийяття на курс:

1. Укінчення сімклясової школи і дволітна практика у виховно-опікунчім заведенню,
2. або укінчення чотироклясової школи і трилітна практика.

Початок курсу 5. листопада ц. р., — Зголошення на курс треба прислати до дня 28. жовтня ц. р. на адресу: Dyrekcja Katolickiej Szkoły Społecznej w Poznaniu, ul. Podgórna 12b.

До зголошення треба долучити:

1. Вписове у висоті 5 зл., якого не звертають на случай не-приїзду на курс.
2. Відповідні шкільні свідоцтва.
3. Посвідка настоятелів про відбуту дво- або трилітну прак-тику у виховно-опікунчій заведенню.
4. Поручення настоятелів.
5. Власноручно написаний перебіг життя.

Оплата за першу серію викладів і вправ виносить 70 зл., крім цього поносять учасниці курсу кошти видатків при вправах і візитаціях.

Цей курс є останньою нагодою до здобуття кваліфікації, якої домагається державна влада для виховательок заведень.

Виховательки, які не будуть мати приписаних кваліфікацій, будуть усунені.

Отсю оповістку подаємо до відома Управ сирітських захи-стів на терені Львівської Архієпархії.

Від гр. кат. Митрополичого Ординаріату
У Львові, дня 28. вересня 1931.

Ч. 8628/М.

Віднайдення метрики уродження і хрещення Дмитра Іванюх.

Суд Окружний в Коломиї Виділ 1. 2. письмом з 14. V. 1931. ч. 1. 2. Т. 224/30. просить заподати місцевість, де уродився Дмитро Іванюх, рядовик 12. компанії полку, загального ополчення ч. 19., котрий упав в бою 27. VIII. 1914. під Красним, повіт Золочів.

Всч. Парохіяльні Уряди провірять, чи згаданий Дмитро Іванюх був їх парохіянином, а як так, то дотичний парохіяльний Уряд повідомить Окружний Суд в Коломиї Виділ 1. 1. з покликом на його число 1. 2. Т. 224/30. де уродився Дмитро Іванюх, евен-туально місце його замешкання перед війною, як також заподасть Судові імена і назвиска полишеної упавшим родини, як також, де та родина перебуває.

Ч. 10525/М.

Пошукування за метрикою.

Повітове Староство у Львові під датою 24/VIII 1931 ч. 718/29 пошукує за метрикою уродин і хрещення Гринька Злобецького, сина Петра і Анни, уродженого 1909 р.

Поручається тому всім парох. Урядам перешукати метри-
кальні книги і на випадок віднайдення акту переслати сюди метрику з покликом на тут. число.

Ч. 11517/АВ.

В справі кваліфікаційних табель і звітів про стан парохій після смерті пароха.

Пригадується ОО. Деканам обов'язок надсилання кваліфікаційних табель для душпастирів, що убігаються о опорожнені парохії, розписані на конкурс, найдалше в десять днів по оголошеному в Арх. Відомостях речинці. Табеля має бути виставлена на кожду парохію окремо.

Рівнож мають ОО. Декани після кожного опорожнення парохії через смерть дотичного пароха надіслати сюди вичерпуючий звіт про моральний стан опорожненої парохії, і з якими кваліфікаціями душпастир надававсяби на ту опорожнену парохію.

Ч. 11358/Л.

В справі речинця конкурсового іспиту.

Повіdomляється Всч. Духовенство Архієпархії, що устний конкурсовий іспит дотично наук відбудеться в четвер 5. н. ст. листопада 1931 о год. 9 рано. — Отці, що хочать піддатися цьому іспитові, мають того дня в часі від 6—8 год. рано відправити Службу Божу читану після намірення Їх Високопреосвященства Митрополита К. Андрея, а перед самим іспитом виказатися свідоцтвом передконкурсових іспитів з богословських наук і списом прочитаних книжок богословського й духовного змісту.

Теми до письменного іспиту парохіяльного в дні 5/XI 1931.

З Догматики:

1) Вивести і доказати догматичні правди з розмови І. Христа з Никодимом. (Йоан III. 1—21).

2) Пояснити догматично слова Єванг. Луки: „Ісусъ преспѣваше премудростію и возрастомъ и благодатію у Бога и чловѣкъ“. (ІІ. ст. 52).

З св. Письма:

Пророцтва про Спасителя світа в часах від Адама до Давида.

З Пасторальної:

1) Церковні братства як помічники у переведенню Католицької Акції.

2) Зорганізовання опіки над позашкільною молодю в парохії

З моральної:

1) Закон позитивний і негативний.

2) Під якими умовами обов'язує реституція?

З катихитики:

„Чому і в який спосіб будемо обговорювати й вчити дітей любови до свого народа?“

Ч. 11515/АВ.

Конкурс на опорожнені парохії.

Розписується конкурс на опорожнені парохії з речинцем до 15. листопада 1931. р.

Дек. Бобрецький: Водники. Дек. Брідський: Висоцько, Ражнів. Дек. Винницький: Чижиків, Шоломия. Дек. Войнилівський: Медина, Перевозець. Дек. Глинянський: Полоничі. Дек. Грималівський: Калагарівка. Дек. Долинський: Лолин. Дек. Жидачівський: Межиріче. Дек. Журавенський: Новошини. Дек. Залозецький: Ратище, Чистопادي. Дек. Збараський: Зарубинці. Дек. Зборівський: Кудобинці, Плісняни, Присівці, Славна. Дек. Калуський: Довге Калуське, Грабівка. Дек. Козлівський: Будилів, Денисів, Плотица. Дек. Лопатинський: Стремільче. Дек. Любінецький: Лукавиця нижна, Любінці, Розгірче, Труханів. Дек. Микулинецький: Буцнів, Кипячка. Дек. Миколаївський: Ілів. Дек. Милятинський: Якимів. Дек. Нараївський: Клещівна. Дек. Новосельський: Шили. Дек. Озірнянський: Висипівці, Городище, Осташівці, Сервири. Дек. Оліївський: Гарбузів, Манаїв, Тростянець. Дек. Перегінський: Ле-

цівка, Липовиця, Суходіл. Дек. Підгаєцький: Новосілка-Кут. Дек. Підкаменецький: Пеняки, Суховоля. Дек. Поморянський: Розгадів. Дек. Радехівський: Синьків, Стоянів. Дек. Рогатинський: Підгородє. Дек. Рожнітівський: Берлоги, Камінь. Дек. Скільський: Сопіт, Ямельниця. Дек. Стрийський: Стрілків. Дек. Тернопільський: Малашівці. Дек. Тухлянський: Смерже, Хащованє, Ялинковате. Дек. Унівський: Лоня, Словіта. Дек. Ходорівський: Піддністрияни. Дек. Янівський: Страдч.

Ч. 11343/АВ.

В справі належности за Шематизм.

Взивається Уряди парох., які одержали новий Шематизм за 1932 р., щоби прислали сюди як належність за нього 10 зол. залученим чеком. В противному разі повисша сума буде стягнена довжникам з їх місячних поборів в місяці падолисті.

Ч. 11286/АВ.

В справі гомілетичного курсу в Познані.

Союз священників „Unitas“ на гнєзненську й познанську архієпархію повідомляє, що гомілетичний курс у Познані відбудеться в днях 4—5 листопада ц. р., а не в вересні, як поцано раньше.

Ч. 11516/АВ.

В справі подань на опорожнені парохії.

Пригадується ОО. Душпастирям, що убігаються о опорожнені, а розписані на конкурс парохії, що їх прохання мають бути внесені в означеному речинці оголошення, в тих проханнях мають бути заповдані: рік уродження, свячення і час перебування на кожній посаді почавши від ординації. До кожного поодинокого прохання слід долучити таксу 1 зол.

Якщо яка з наведених вище умовин не буде ОО. Душпастирями, що убігаються о парохії, виконана, то такі прохання не будуть узгляднені.

Ч. 4101/АВ.

В справі б. питомця підляської Семинарії Бол. Матсюка.

Перестерігається Всеч. Духовенство, як також монастирі, перед б. питомцем підляської Семинарії Болеславом Матсюком, що ходить по парохіях і монастирях та допускається надужить.

Ч. 4328.

В справі плякатів „До емігранток“.

На просьбу „Польського Комітету боротьби з торгівлею жінками й дітьми“ поручається Всеч. Духовенству прибити на відповідному місці й звернути увагу своїх прихожан на розіслані Староствами плякати „До емігранток“, в яких то плякатах містяться перестороги й вказівки, як мають поводитися молоді жінки в часі подорожі, щоби оминути небезпеки з боку торговців живим товаром.

Ч. 7384.

В справі „Священного Апракос Євангелія“.

Управа Ставропігійського Інституту просить помістити ось таку оповістку:

„Тепер що лиш вийшло як II часть Службеника в новім виданню: Священное Апракос Євангеліє, одобрено Високопреосвященним Митрополитом Кир Андреєм Шептицьким в 1929 р., в переплеті, зі спряжкою, виміру (в перепл.) 27×20·5 см.

Ціна в переплеті 8 ам. дол. З замовленнями слід звертатися до Ставр. Інституту у Львові, вул. Бляхарська 9, або до видавництва „Слово“, вул. Руська 3, додаючи 3 зол. більше на розходи пересилки“.

Євангеліє Апракос це друга часть Літургікона, приписаного Митрополитим Ординаріатом. Це Євангеліє має знаходитися на кождім Престолі, при котрім відправляється Служба Божа і після нашого обряду читання св. Євангелія відбувається з книги Євангелія, тому взивається Парохіяльні Уряди, які ще не мають цієї книги, щоби постаралися про неї, звертаючися до висше згаданої книгарні.

Ч. 8393/АВ.

В справі книжки „про музеї і музейництво“.

Митр. Ординаріят одержав від дирекції Національного Музею у Львові допис слідуячого змісту:

Щоби дати можливість усім гр.-кат. Урядам Парохіяльним Львівської Архієпархії хочаби частинно познакомитися з належним консервованням памяток церковної і взагалі національної старини, Управа Націон. Музею просить цим ВП. Митрополичий Ординаріят за ласкаве поручення видання „Про музеї і музейництво“ для парохіяльних бібліотек у ціні 2 зол. (в продажі 2.50) за примірник. Управа Музею готова доставити для висилки АЕпарх. Відомостям потрібне число примірників цього видання за зворотом належної квоти порта. За узискану квоту з обовязкових вplat Музей приступивби до дальшого видавництва подібних дуже важних для досліду національно-церковної старини книжок.

Одночасно маємо честь звернутися до ВП. Митрополичого Ординаріату за ласкаве доручення усім гр.-кат. церквам Архієпархії внести хоч дрібну вкладку по зл. 25. — на розбудову Музею. Нові салі розбудованого музею мають примістити в належному укладі найкращі памятки нашої церковної старини, які у відповідному розподілі заяснюють особлившою красою давнього мистецтва і високої культури народу. До повного викінчення усьої будови потребуємо ще 35.000 зол. Без діяльної прихильности народу ми не зможемо виконати наміченої праці, отож в майбутності тільки стрінемося з несподіваною підвишкою коштів викінчення.

Музей служив до тепер у переважній частині своєї культурної роботи збиранню, систематизації і вивченню памяток історичного життя Української Церкви, тож Управа Нац. Музею надіється, що цею помічю до розбудови музею з боку Парохіяльних Церков Архієпархії буде виявлена подяка і пошана Народу для дотеперішньої духової праці цієї Установи і її Основника.

Це подається Всч. Духовенству до відома і поручається за-мовляти книжку: „Про музеї і музейництво“ до парохіяльної бібліотеки, в Дирекції Нац. Музею у Львові ул. Мохнацького ч. 42.

Ч. 9955/АВ.

В справі реєстрації уродин і випадків смерти лотишських горожан у Польщі.

На просьбу Міністерства Вн. Справ у Варшаві взивається парох. Уряди повідомляти про кожний випадок акту уродин і смерти лотишських горожан відповідні Староства згідно Магістрат у Львові таким способом:

I. При реєстрації уродин: 1) число чергове і дату властивого впису, 2) ім'я і назвисько новородка, 3) пол, 4) годину, день, місяць і рік уродження, 5) місце уродження, 6) назвисько, ім'я, вік батька, як також дівоче назвисько матері, 7) їх zatrudнення, місце його виконання і становище в службі, 8) національність, 9) віроісповідання, 10) місце замешкання, 11) горожанство, 12) ім'я і назвисько та місце замешкання того, що зголошує уродження і відносини його до новородка, врешті 13) завваги, чи дитина народилася жива чи мертва.

II. При реєстрації випадків смерти: 1) число чергове і дата впису, 2) ім'я і назвисько помершого, 3) пол, 4) назвисько й імена родичів враз з дівочим назвиськом матері, 5) годину, день, місяць і рік смерти, 6) місце смерти, 7) день, місяць і рік уродження, 8) місце замешкання помершого, 9) родинний стан, 10) zatrudнення, місце виконання й становище в службі, 11) причину смерти, 12) національність, 13) віроісповідання, 14) горожанство, 15) ім'я і назвисько та місце замешкання того, що зголошує, як також відносини його до помершого, 16) евент. завваги.

Нові книжки.

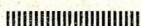
Поручається Всч. Духовенству:

1) „Католицька акція і світське апостольство“ („Правда“, ч. 18 [Перша серія], Львів, 1931 р., ст. 50). В цій книжечці, виданій старанням і накладом о. Дра Омеляна Стасюка, подані правильники католицької акції в краю, які мали бути поміщені в Архієп. Відомостях, а були свого часу друковані в „Меті“. Книжечка повинна бути в руках не тільки асистента, але також в руках тих мірян, що будуть працювати в Кат. Акції. Ціна книжечки 50 гр. Її долучується до нинішнього числа Архієп. Відомостей. Належність за книжочку (50 гр.) зберуть оо. Декани від оо. кондеканальних і відошлють залученим чеком М. Т. М. в місце призначення.

2) „Борці за Церкву“, життєписні оповідання. Частина друга. Переповів *А. Лотоцький* („Бібліотека Укр. Кат. Організації“ ч. 15).

3) „Християнське виховання молоді“. Провідні думки Енцикліки св. Отця Пія XI. („Бібліотека Укр. Кат. Організації“ ч. 16).

Крім того поручається „Kwartalnik poświęcony sprawom duszpasterstwa wojskowego w Polsce“.

ХРОНІКА.

Почетними крилошанами Митр. Капітули іменовані:

о. Григорій Гірняк, парох Винник; о. Юліян Дзерович, ем. директор учит. семінарії і о. Др. Йосиф Сліпий, Ректор Дух. Сем. і Бог. Академії.

Дійсними радниками М. Консисторії іменовані:

о. Др. Іван Фіголь, проф. акад. гімназії у Львові о. Др. Мик. Конрад, ем. проф. (ч. 2824).

Дійсним деканом Нараївського деканату іменований:

о. Вас. Кушнір, зав. дек. і парох Вербова (ч. 4513).

Завідателями деканатів іменовані:

о. Григорій Микитюк, парох в Гаях Старобрудських для дек. Брудського (ч. 3074); о. Павло Штокалко, парох в Кальнім, для дек. Козлівського (ч. 2947); о. Вас. Кулик, парох Зборова, для Зборівського дек. (ч. 3073); о. Зиновій Жегалович, парох Вовкова, для Перемишлянського дек. (ч. 7666).

Містодеканами іменовані:

о. Аркадій Гуглевич, парох в Білім, для Нараївського дек. (ч. 7593); о. Теофіль Прийма для Стрілиського дек. (ч. 8147).

Титул висушеного декана одержав:

о. Ник. Демчинський, парох Бродів (ч. 4678).

Дипльоми одержали:

Докторів св. Богословя:

о. Филимон Побігушка, катехит в Золочеві і о. Василь Бонюк, катехит в Золочеві — оба на університеті у Львові дн. 20/VI ц. р.

о. Володимир Фурикевич, у Вибранівці, одержав в Папськiм схiднiм Інституті диплом „ad Baccalaureatum“ дн. 28/VI 1929 р., а „ad Licentiam“ дн. 3/XI 1930 р.

Крилошанські відзнаки одержав:

о. Григорій Микитюк, зав. Брудського деканату (ч. 3074).

Канон. інституцію одержали:

о. Мик. Піджарко на Якимів, дек. Милятинського (ч. 7020); о. Мик. Бурак на Годів, дек. Поморянського (ч. 7319); о. Теодор

Кутний на Кальне, дек. Поморянського (ч. 7320); о. Йосиф Проць на Бережницю, дек. Стрийського (ч. 8392); о. Стефан Комар на Милошовичі, дек. Щирецького (ч. 2110); о. Вол. Пашковський на Корчин, дек. Скільського (ч. 2244); о. Мик. Салій на Іванів, дек. Тернопільського (ч. 2638); о. Антін Боднар на Петранку, дек. Рожнітівського (ч. 2640); о. Йосиф Чайковський на Суховолю, дек. Підкаменецького (ч. 2837); о. Андрій Шунь на Надітичі, дек. Миколаївського (ч. 2913); о. Іван Піджарко на Дідилів, дек. Милятинського (ч. 4719); о. Євген Гаврилук на Мізунь, дек. Долинського (ч. 6228); о. Іван Гураль на Гозіїв, дек. Болехівського (ч. 6234).

Душпастирські посади одержали:

о. Василь Еліяшевський — сотр. в Сновичу (ч. 2359); о. Януарій Розумний — сотр. в Куропатниках (ч. 2359); о. Мих. Решетуша, зав. в Пеняках (ч. 4508); о. Йос. Чайковський, зав. в Белзці (ч. 4323); о. Мих. Кліма, сотр. в Перегінську (ч. 4352); о. Волод. Кармазин, ех сугг. завід. в Смильні (ч. 1670); о. Ів. Зрада, ех сугг. сотр. в Пійлі (ч. 1863); о. Йос. Проць, завід. в Гозієві (ч. 6756); о. Вас. Джижора, зав. в Плотици (ч. 1902); о. Ів. Королик, завід. в Шишківцях (ч. 2068); о. Йос. Коровець, завід. в Литвинові (ч. 1959); о. Мих. Гаврилук, завід. в Пеняках (ч. 8312); о. Іван Ждан, сотр. в Сороцку (ч. 8284); о. Ром. Хомин, прив. сотр. в Вербилівцях (ч. 8232); о. Юрій Малий, сотр. в Городку (ч. 733); о. Ів. Бачинський, завід. в Кудобинцях (ч. 6088); о. Мик. Капшій, зав. в Тростянці (ч. 7859); о. Йос. Побережний, завід. в Несторівцях (ч. 4169); о. Мик. Дубицький, завід. в Облазници (ч. 6113); о. Мих. Кулинич, завід. в Буцневі (ч. 6157); о. І. Остап, завід. в Синькові (ч. 3097); о. Ярослав Школьник, завід. в Страдчу (ч. 7408); о. Тит. Долинський, завід. в Будилові (ч. 2707); о. Ст. Яцик, сотр. в Роздолі (ч. 6033); о. Зенон Чубатий, завід. в Лоні (ч. 2362); о. Гр. Сташин, сотр. в Каменоброді (ч. 3044); о. Ілярій Жовтанецький, завід. в Суходолі (ч. 2801); о. Євген Мачелюх, завід. в Голгочах (ч. 6018); о. Яків Білоскурський, сотр. в Білій (ч. 7662); о. Ст. Бачинський, завід. в Гніздичеві (ч. 3045); о. Др. Роман Яценків, завід. в Межиричу (ч. 2209); о. Діон. Лукашевич, завід. в Церковній (ч. 2714); о. Юрій Пашковський, сотр. в Залісцях і ех сугг. завід. в Піддністриях (ч. 2254); о. Вас. Лесюк, завід. в Покропивній (ч. 2363); о. Лев Ващук, завід. в Суховолі (ч. 7460); о. Мих. Кліма, завід. в Тучнім (ч. 6845);

о. Ів. Цимбала, сотр. з пр. упр. в Долині (ч. 6727); о. Зиновій Яцків, завід. в Павлові (ч. 2012).

Прийнятий до Архієпархії

після покаяння й розршення о. Стефан Севастіян Яцик Ч. С. В. В. (ч. 6562).

Відпустку з Архієпархії одержав:

о. Микола Потелицький, п. в Клещівній, до Станиславівської єпархії (ч. 2779).

Ч. 2825/АВ.

Парохія до заміни.

Парохія Протеси, дек. журавенського, до заміни за рівнорядну близько Львова й залізничної стації. Близші інформації у пароха Протес.

Звільнення від конкурс. іспиту одержали:

о. Мирон Крутяк, п. в Красові — до осені ц. р. (ч. 6285); о. Мих. Жовнірчук, п. в Голоску вел. — на 5 роки (ч. 6436); о. Волод. Левицький, п. в Володимирцях — на 6 літ (ч. 2011); о. Павло Джулинський, п. в Ярославичах — на 1 рік (ч. 6462); о. Мих. Власенко, п. в Волцневі — на 3 р. (ч. 6440); о. Ст. Вонс, п. в Ігровиці — на 1 р. (ч. 7901); о. Мик. Хмільовський, катех. в Золочеві — на 6 літ (ч. 7574); о. Іван Кондрат, п. в Коропці — на 6 літ (ч. 7509); о. Дм. Процик, п. в Настащині — до осені ц. р. (ч. 1135); о. Мик. Гапій, п. в Берездівцях — на 1 р. (ч. 4898); о. Йос. Осташевський, п. в Підберізцях — на 3 р. (ч. 4642); о. Ів. Скоробогатий, п. в Цуцилівцях — на 6 літ (ч. 1165); о. Ал. Чубатий, п. в Дитківцях — на 6 літ (ч. 2611); о. Вас. Кобринський, п. в Підлипцях — на 1 р. (ч. 6461); о. Петро Процик, п. в Грималові — на 6 літ (ч. 6857); о. Зен. Маркевич, п. і д. в Новосілках з. — на 6 літ (ч. 6835); о. Вас. Матвієйко, п. в Гумнісках — на 6 літ (ч. 6899); о. Юст. Ільницький, п. в Семигинові — на 1 р. (ч. 5953); о. Евг. Возняк, п. в Поршні — на 6 літ (ч. 7379); о. Ст. Йойко, п. в Ст. Хоросні — на 6 літ (ч. 7239); о. Ал. Задорожний, п. в Озерянці — на 1 р. (ч. 6079); о. Теод. Депутат, п. в Сенечові — до осені ц. р. (ч. 4727).

Похвальні грамоти одержали:

Ч. 2653. Микола Кедик в Таняві; ч. 1604. п. Іван Придиус: учитель в Селиськах; ч. 1700. Парохіяни в Дітківцях, зокрема, Василь Сиротюк, Андрій Дядьо, Василь Мудик і Іван Гнилюх; ч. 1833. п. Володимир Гриневецький, почт. урядник, п. Андрій Мандзик, функц. зал., п-і Антоніна Кротова, Стефан і Катерина Яцишини, Максим Свистун, Антін Коцан, Йосиф Тлустий і Михайло Ткачик в Клепарові к. Львова; ч. 1603. п. Денис Банах, учитель в Глуховичах; ч. 4660. Михайло й Юлія Кметь в Яричеві Нов.; ч. 7140. Марія Маців в Пітричах, Юлія Севила в Пітричах, Анна Длугош в Пітричах і Ева Плотиця в Острівці; ч. 7367. Іван Ключка і Василь Нанинець з Лавочного, Теодор і Параскевія Галькевичі з Тернавки та Василь Парун з Волосянки; ч. 7626. Анна Верелинська в Кудинівцях, Симеон і Глікерія Байди в Бзовиці, Анна Томчишин в Бзовиці, Анна Вітренко в Білокерниці, Татіяна Олійник в Беремівцях і о. Іван Мандзюк, парох в Перепельниках; ч. 7875. Роман Тесля і Іван Моравський в Білоголовах; ч. 7876. Текля Патлєвич в Беремівцях; ч. 3034. Анна Цап в Подусільній; ч. 6015. о. Микола Потелицький, парох в Клещівній.

Конкурси на дяків.

Розписується конкурс на посаду дяка: 1) в Волкові, Винницького Деканату. Дотація 2 морги 364 с. поля і епітрахильні доходи (ч. 10171/Дя); 2) в Страдчу, Янівського Дек. Дотація 6 моргів поля і церковні приходи (ч. 4605/Дя); 3) в Голини, Калуського Деканату. Поля і помешкання нема (ч. 2207/Дя); 4) в Мозолівці, Зарваницького Деканату. Дотація 3 і пів морга і по 60 гр. від дому як в Мозолівці, так і в Гниловодах (ч. 4100/Дя); 5) в Городиславичах, Винницького Дек. Дотація 1 морг сіножати, треби й річна платня після умови з громадою (ч. 4100/Дя); 6) в Тетевчицях (Ператин), Радехівського Дек. Хати нема; 7) в Оравчику, Скільського Дек., для дяка висшого степеня, з високим теноровим голосом. Дотація: треби, роківщина, евент. сіножать, річне удержання з хатою, писарка (ч. 4100/Дя); 8) в Солонці, Львівського Дек. Дотація: роківщина й треби. Хати й поля нема. (ч. 9449/АВ); 9) в Межирічу, жидачівського Дек. Дотація: 3 зол. річно від кожного числа дому й треби. Хати й поля нема (ч. 9964/Дя).

ПОМЕРЛИ:

- о. Андрій Одіжинський, парох в Піддністряхах, 8/3 1931 р.
- о. Др. Спірідон Кархут, емерит. проф. і проф. Богосл. Академії 17/3 1931 р.
- о. Ізидор Глинський, парох в Буцневі, 20/4 1931 р.
- о. Іван Яримович, парох в Шоломиї, 13/5 1931 р.
- о. Орест Коновалець, парох в Страдчу, 17 мая 1931 р.
- о. Роман Сивак, завід. в Корчині, 19/5 1931 р.
- о. Др. Іван Соболю, б. сотр. катед. у Львові, 27/5 1931 р.
- о. Василь Молчко, парох в Осташівцях, 1/6 1931 р.
- о. Никола Піджарко, парох в Дідилові, 3/6 1931 р.
- о. Іван Каранович, парох в Стоянові, 13/7 1931 р.
- о. Осип Зацерковний, парох в Водниках, 19/7 1931 р.
- о. Олександр Грегорович, капелян при карн. завед. у Львові, 4/10 1931 р.

Душі Їх поручається молитвам ОО. Собратів.

Енцикліка

СВЯТИШОГО ОТЦЯ ПІЯ ХІ

з ласки Божого Провидіння Папи Римського до Достойних Братів Патріархів, Примасів, Архієпископів, Єпископів, і інших Ординаріїв, що вдержують мир і єдність з Апостольською Столицею, про нечувано тяжке господарське пересилення, про жалюгідне в багатьох краях безробіття і про зростаючі військові зброєння.

Достойні Брати! Поздоровлення й Апостольське Благословенство!

Нове нещастя загрожує повіреному Нам стадові і гнобить уже його, придушуючи немилосерно слабшу його частину, яку Ми оточуємо особлившою опікою — а саме: дітвору, робучий народ, ремісників і тих усіх, що не тішаються достатками. Говоримо про поважні труднощі й про господарське пересилення, що діткнуло народи і в усіх краях викликає серед численних кол грізне й зростаюче безробіття. Бо очевидна річ, що на поневольну бездільність і тим самим на крайню нужду засуджена враз із дітьми безчисленна майже скількість чесних працівників, що нічого більше не бажають, як чесно заробити на хліб, якого вони на Божий приказ щоденно просять небесного Отця. Їх нарікання зворушують наші серця і кажуть Нам з тим самим спочуванням повторити скаргу, яка на вид зголоднілої товпи вирвалася з наймилосернішого Серця Божественного Учителя: „Жаль мені народу“ (Мар. 8, 2).

Але з сердечнішим милосердям звертається наша думка до тих громадск дітей, що зі сльозами благають хліба, „а не було, хто їм вломавби“ (Плач Єр. 4, 4), що стаються неповинними жертвами невисказано сумного положення, й сохнуть у нужді і бачать, як оминає їх радість належна їм вікові, і відчувають,

як гасне й завмирає на їх молоденьких устах усміх, якого в душі несвідомо бажають.

А коли надходить уже зима, з'являться без сумніву її товариші, себто клопоти, прикрости й недостаток, що їх спроваджує зимна пора року для кволої дітвори й для бідних. Крім того слід побоюватися, що язва безробіття, про яку Ми в горі з жалем згадали, збільшиться до того степеня, що нужда стільки голодуючих родин зажене їх — чого не дай Господи — в розпуку. Це все зі страхом розважуємо в своєму батьківському серці, тому за прикладом Наших попередників, а зокрема останнього з них бл. п. Бенедикта XV, підносимо Свій голос і наминаємо горячо всіх, що мають живу віру та християнське милосердя. Наше візвання кладе собі за ціль спонукати всіх до хрестоносного походу милосердя й помочі.

Таке спасенне зусилля зарадить потребам тіла й додасть відваги душам, пробудить і скріпить їх віру та віддалить погубні думки, що їх насуває звичайно нужда, як злий дорадник; воно висушить цілковито джерело ненависти й незгоди, що ріжнить горожан, а в заміну розпалить святий огонь згоди й любови, який ростить і скріплює благородний вузол мира й гаразду, на добро одиниць і народу.

Отже до того хрестоносного походу побожності й милосердя, з яким лучиться на певно готовість до жертв на річ убогих, взиваю всіх синів спільного небесного Отця, безчисленних членів одної родини, а тим самим братів у Христі, що мають спільні радощі й утіхи, але також спільні смутки й болі. До того благословенного хрестоносного походу закликаємо всіх, як до святого обов'язку, що опирається на виразному приказі Євангелія, а саме на заповіді любови, яку Христос Господь назвав першою й найбільшою заповідю, змістом і синтезом всіх інших приписів. Цю заповідь пригадував Наш безпосередний попередник в часі шалючої тоді майже всюди загальної незгоди стільки раз і з такою силою, що зробив з неї неначе знамя, яке вирізняє цілий його понтифікат.

Для того поручаємо всім ту найсолодшу заповідь, не тільки як найважливіший обов'язок, на якому завис увесь християнський закон, але також як найвисшу ціль і ідеал передовсім для тих, що горять любов'ю людей і бажанням євангельської досконалости. Та думаємо, що не треба багато слів намови, бо й так усі є переконані, що тільки та благородність і велика радість та суперництво християнської чесноти — передовсім тих, що по

силам і так мужно посвячуються добру своїх братів, а передовсім памятають на потреби слабих дітей і найбіднішого населення — зуміє згідним зусиллям негайно побороти тяжкі труднощі сучасної доби.

Дальше, тому що тяжке й жалюгідне пересилення викликає з одного боку скріплене суперництво народів, а з другого боку починається до великанського зросту видатків з державної каси, тому що також неостанньою причиною того подвійного нещастя є шалені перегони в зброєнню й воєнних приготуваннях, що зростають з дня на день, Ми не в силі повздержатися від повторення передбачуючих напімнень як Наших (Альокуція з дня 24. грудня 1930.; Litt. Ant. „*Con. vivo piacere*“ 7. квітня 1922 р.), так і Нашого попередника (Adhortatio „*Des le debut*“ 1. серпня 1917 р.), і дуже боліємо, що досі їх не узглядено. Так само й вас, Достойні Брати, сердечно просимо, щоби ви всяким можливим способом, а передовсім проповідями й письмами просвічували уми всіх і нагинали їх серця до вимог здорового розуму, а що більше, християнського закону.

Нам усміхається вже гарна надія, що небаром до кожного з вас стануть напливати жертви від вірних, упрощені на поратання вбогих, а ви будете їх розділювати та приносити полєкшу потребуєчим. Колиж у деяких дієцїєзіях показалосяби корисно повірити те діло Митрополитові або комусь добродійному Інститутіві, що тішиться Вашим довірям і є випробованої діяльности, вільно вам по власній думці те перевести.

Досі заохочували Ми вас, щоби ви ті Наші наміри належно вияснили письмами й проповідями, і тим самим посунули справу наперед, а тепер хотілиби безпосередно звернутися до ваших дієцїєзіян, закликаючи їх на любов Христа, щоби в відповіді на ваше й Наше візвання виявили щедрю руку й благородне милосердя і перевели негайно в діло те все, що будете їм поручати, коли будете виясняти це Апостольське послання.

Але що всі людські зусилля, навіть найблагородніші, є без Божої помочі не вистарчаючі, тому занесім горячі мольби до Давця всякого добра, щоби він у великому своєму милосердю зіслав якнайскорше щасливіші для нас часи; просім Його також, в імені голодних, словами Господньої молитви, якої нас навчив Ісус Христос: „Хліба нашого насущного дай нам сьогодні“. Нехай всі памятають на обітницю, яку дав нам Спас людського роду для нашої заохоти й нашого потішення, що щонебудь учинимо „одному з цих моїх найменших братів“, Він буде вва-

жати за добродійство зроблене Йому (Мат. 25, 40); нехай не забувають також на ту Божу обітницю, в якій Він святочно заявив, що всяку дбайливість виявлену дітям з любови до Нього, вважає за дбайливість звернену до себе (Мат. 18, 5).

Врешті нинішній празник приводить нам на память ті зворушливі слова Ісуса Христа, якими Ми отсей лист і Наше напiмнення кiнчимо; бо коли наш Спаситель, по словам св. Івана Золотоустого, задля охорони невинних дiточих душ обiвiв їх неначе нездобутими окопами, висказав для нас отсю думку: „Глядiть, щоби не погордили одним iз цих малих; бо кажу вам, що ангели їх на небесах безнастанно бачать лице могого небесного Отця“ (Мат. 18, 10). Все, що вчините для покращання долi дiтей й бiдних охоче й великодушно, занесуть ангели перед престiл Господа неба й землi, а взамену добувають обильнi ласки для всiх; яким те святе дiло не є рiвнодушне.

Як завдаток тих дарiв удiляємо милостиво вам Достойнi Брати, i всiм, що послухають Нашого батькiвського напiмнення, Апостольського Благословенства.

Дано в Римi, при святому Петрi, дня 2. жовтня в празник св. Ангелiв Сторожiв, в роцi 1931, десятому Нашого Понтифікату.

Папа Пiй XI.

Отсей лист Святiшого Отця прочитають всi ОО. Душпастирi в одну з найблизших недiль замість проповiди своїм парохiянам, належно його пояснять i заохотять горячо вiрних, щоби виконали вiзвання Голови католицької Церкви.

Вiд Митр. Ординарiяту.

Ч. 12643/1498.

Закон в справi придiлення ОО. сотрудників тим ОО. парохам, що покiнчили 70. рiк життя.

Душпастирські обов'язки вимагають від душпастиря, особливо в так важких і прикрих часах як нинішні, збільшення праці не лише в церкві, в школі, у веденні Католицької Акції, але в громаді і народніх установах.

Такої всесторонньої праці годі надіятись і вимагати від душпастирів, старших віком і знеможених трудами. Рівнож виконання обов'язків Декана чи Ординаріятського, Шкільного Комісаря, є для тих душпастирів, головню з огляду на потребу частіших виїздів, не малим тягарем.

Душпастир мусить бути не лише ревним у сповнюванню своїх обов'язків, але і повинен мати фізичні і духові сили.

З цих причин Митрополичий Ординаріат, маючи на увазі славу Божу, добро Церкви і душевне добро вірних, по вислуханню гадки Митрополичої Капітули і Членів Митрополичої Консисторії, видає отсей епархіяльний закон:

§ 1.

Кожний душпастир, який переступив 70 літ життя, одержує до помочі сотрудника.

§ 2.

Цей сотрудник має право управи як що до духовних справ, так і що до завідування церковним майном.

§ 3.

Обов'язком цього сотрудника буде засягати поради о. Пароха і користати з його довголітного досвіду.

§ 4.

Удержання управляючого сотрудника буде з правила ставити: половина всіх епітрахільних і канцелярійних доходів, як також $\frac{1}{4}$ ерекц. поля.

§ 5.

Парох має обов'язок відступити управляючому сотрудникові частину парохіяльного дому на мешкання або винаймати йому відповідне мешкання в парохії. Якщо парох побирає опалові дрова, має відступити $\frac{1}{4}$ їх часть сотрудникові.

§ 6.

Душпастирі, які справують уряди Декана або Ординаріатського Шкільного Комісара, мають обов'язок зложити їх по 70. році життя.

§ 7.

У випадках, де душпастир по 70. році життя тішиться ще такими духовими і фізичними силами, які дозволяють йому успішно для вірних сповняти душпастирські обов'язки, може Ординарій диспензувати його від постанов цього закону.

§ 8.

Цей закон входить в життя з днем 1. січня 1932. року.

Від Митр. Ординаріату

† *Андрей.*

Ч. 7350/AB.

В справі дорогового податку.

Низше подається вирок Найвисшого Адміністраційного Трибуналу в справі дорогової оплати гр. кат. парохії в Буцневі, який то вирок буде міродайний для всіх гр. кат. парохій.

Найвисший Адміністраційний Трибунал. Ч. Реест. 10/29. В імени Польської Республіки.

Найвисший Адміністраційний Трибунал у складі: Предсідник презес Др. Орські і судді: Забіцькі, Пендовські, Др. Соколовські, Окуліч, при участі члена Правничого Секретаріату Домбровського, як протоколянта, в справі позову гр. кат. Приходства і Церкви в Буцневі і о. Ізидора Глинського на оречення Воєводи в Тернополи з дня 11. вересня 1928 р. Ч. SOP/SO 8084, в предметі спеціальної дорогової оплати, після переведеної дня 24. листопада 1930 р. розправи, а то після вислухання звідомлення судді-референта, як також виводів заступника позову адвоката Ляндава і заступника пізваної влади міністеріяльного радника Антонія Гуйди, віддаює позов як необснований. — Причини. Повітовий Виділ в Тернополи вимірів греко-катол. приходству в Буцневі спеціальну дорогову оплату за рік 1928/29 в висоті 202 зол. 30 гр.

Проти повисшого виміру о. Ізидор Глинський, гр. кат. парох парохії в Буцневі, вніс відклик до тернопільського Воєвідства, в якому просить ухилити оплату, як законно необснвану, або знизити вимір.

Тернопільський Воєвода рішенням з д. 11. вересня 1928 р. L. S. O. P. 8084/28 відклику не узгляднив, бо виходив з заложення, що Повітовий Виділ вимірів оплату згідно зі статутом, затвердженням надзірною владою.

В позві до Найвисшого Адміністраційного Трибуналу о. Ізидор Глинський просить ухилити оречення Воєводи, бо 1) по думці § 83. громадської устави з д. 12. серпня 1866 р. Д. У. кр. № 19, парохі й завідателі парохій є вільні від усяких додатків до сталих податків, отже так само і від дорогового податку, 2) маєток, що становить основу виміру, є власністю церкви й гр. кат. приходства в Буцневі і доходи з нього є призначені по части на літургічні ціли, по части на доповнення конгруї, а по думці приписів устави про Конкордат, такий маєток не може бути зовсім оподаткований.

Пізвана влада внесла відповідь на позов.

Найвисший Адміністраційний Трибунал розважив, в межах позову й виводів сторін на розправі, отсе:

Позовник домагається на основі § 83 устави з д. 12. серпня 1866 р. Дн. Уст. кр. № 19 звільнення гр. кат. приходства в Буцневі від плачення дорогової оплати — Згаданий припис звільняє тільки від плачення громадських додатків до безпосередних податків, як також від послуг і робіт. Як виказують адміністраційні акти, гр. кат. приходство в Буцневі обтяжено спеціальною дороговою оплатою, ухваленою самоуправною репрезентацією на основі арт. 19 устави з д. 10. грудня 1920 р. про будову й удержання прилюдних доріг, Дн. Уст. поз. 32 ex 1921 р.

Ця оплата, призначена на спеціальні цілі, що становить співучасть заінтересованих в будові і удержанню прилюдних доріг, не є, як це орієнтує й узасаднив Найвисший Адміністраційний Трибунал у ряді своїх вироків, а зокрема з дня 18. лютого 1925 р. Ч. реє. 1461/24, 13. червня 1929 р. Ч. реє. 2008/28, 27. мая 1930 р., Ч. реє. 3870/28, 6. червня 1930 р., Ч. реє. 3548/28 і інших, комунальним податком, побираним в формі самостійній, або в формі додатку до безпосередних державних податків, але є самостійною дороговою оплатою, удержаною в силі арт. 30 устави з 11. серпня 1923 р. поз. 747, до якої побору прислугує повітовим комунальним союзам право на основі арт. 19. дорогової устави, коли знов управління комунальних союзів до побору комунальних податків і додатків до державних податків походять з іншого джерела, яким є устава про тимчасове управління комунальних фінансів з д. 11. серпня 1923 р. поз. 747 Дн. Уст. Без значіння тут обставина, що спеціальна дорогова оплата вимірена в процентовому відношенню до державного ґрунтового податку, бо комунальні союзи, необмежені ніяким правним приписом в виборі основ виміру дорогової оплати, могли приноровити також ту систему, коли признали її за найбільш практичну й доцільну, а ніяка система виміру не в силі очевидно змінити уставового характеру самої данини.

Спеціальні дорогіві оплати не є також оплатами заступними за дорогіві чинитьби в натурі („послуги й роботи“), бо чинитьби в натурі є оперті на арт. 29—32 дорогової оплати з дня 10. грудня 1920 р., коли знов спеціальні дорогіві оплати є оперті, як сказано висше, на арт. 19. тої устави, крім того право побору заступних оплат не прислугує повітовим комуналь-

ним союзам, але виключно громадам на потреби громадських доріг.

Так коли спеціальна дорогова оплата, вимірена позиваючому приходству, не є „додатком до безпосередних податків“, ані еквівалентом „послуг і робіт“, слід признати, що полекші передбачені для душпастирів в § 85 громадської устави з д. 12. серпня 1866 р. не мають приноровлення до спеціальних дорогових оплат.

Оскільки позов домагання звільнення від дорогових оплат в площині арт. XV. Конкордату поз. 501 і 502 Дн. Уст. з року 1925 опирає на тій обставині, що доходи з маєтку, про який річ, є призначені по часті на літургійні ціли, то Найвисший Адміністраційний Трибунал не міг вдаватися в розпізнання законности пізаного оречення з узглядненням тої обставини, бо та обставина фактичної натури не була позовником піднесена перед виданням пізаного оречення, отже її узглядненню щойно в касаційному поступованню стоїть на перепоні заборона з арт. 24 устави про Найвисший Адміністраційний Трибунал поз. 400 Дн. Уст. з р. 1926.

В тому стані річей Найвисший Адміністраційний Трибунал не бачить в пізаному ореченню ані нарушення устави, ані хибности поступовання, і віддаює позов як необоснований.

Варшава, д. 24 листопада 1930 р. — Підписи: Др. Орські, Забіцькі, Пендовські, Др. Соколовські, Окуліч.

Ч. 12565/АВ.

В справі образів св. свящмуч. Йосафата.

Від Ігуменату ОО. Василиян в Перемишлі прийшло отсе письмо:

„Щоби поширити культ св. Йосафата між нашим народом видали Перемиські ОО. Василияни з нагоди тристалітної річниці Його смерті гарні, кольорові образи.

Ті образи розіслано по всіх церквах Галичини, так що нині відай нема церкви, де не булоб образу св. Йосафата.

На жаль однак по приватних хатах між нашими вірними того образу ще майже ніде нема.

Всеч. Отці читають у пресі, як пр. Чехи дбають про культ св. Вячеслава, Поляки блаж. Боболі і т. д.

Від них учитися нам, як маємо дорожити собі своїм святым, котрого нам дало Боже Провидіння.

З тої причини ми повинні подбати, щоби бодай образ того нашого святого був у кожній нашій хаті.

Тепер, коли по наших церквах будуть відправлятися набоженства в честь св. Йосафата, є найліпша нагода заохотити вірних, щоби собі спровадили ці так гарні образи.

Ізза грошевої скрути ціну тих образів обнижено до 2.50 зол. разом з поштою. Найкраще їх замовляти впрост від оо. Василян (Перемишль-Засяння)“.

Митрополичий Ординаріят подає до відома Всч. Духовенству отсе письмо і поручає йому заохочувати вірних купувати образи св. свящмуч. Йосафата та прикрашувати ними свої хати.

Декрет

Св. Апостольського Престолу

про перше Причастя дітей, який слід що року читати народів (гляди Архієп. Відомости з р. 1912 ч. XII стор. 111).

I. Вік розпізнання як до св. Сповіді, так і до св. Причастя є той, в якому дитина зачинає приходити до розуму (пізнавати, що добре, а що зле) то є около семого року, або пізніше, може бути і скорше. Від цього часу починається обовязок виповнювання обох приказів, Сповіді і св. Причастя.

II. До першої Сповіді і до першого св. Причастя не вимагається конечно повного і звершеного знання християнської науки. Вистарчить, щоби дитина пізніше в міру свого поняття поступенно виучувалася науки християнської віри з катехизму.

III. Знання віри потрібне дитині при прийняттю першого св. Причастя має обіймати ці правди віри, які до спасення є конче потрібні, (що є Бог, небо, пекло, Пресв. Тройця, Воплочення Сина Божого, Його смерть на хресті задля відпущення наших гріхів), дальше, щоби дитина знала, що приймаючи св. Причастя приймає під видом хліба й вина Тіло і Кров Ісуса Христа яко поживу для душі на спасення і що це не звичайний хліб і звичайне вино, тому належить ся цьому хлібові й вині найбільше почитання, а дитина повинна з належною побожністю приступати до св. Причастя.

IV. Обовязок приказаної Сповіді і св. Причастя, вимаганої від дитини, тяжить особливо на тих, що займаються вихованням дитини, а це родичі, катехит, учителі і парох. До батька або до цих, що заступають його місце, це є до катехита, належить припускати дитину до першого св. Причастя.

V. Раз або й більше разів в році нехай заповідать ОО. душ-пастирі спільне св. Причастя дітей і переведуть його гідно і по-божно і нехай припускають до св. Причастя не лише новиків, але і інших, які за зізволенням родичів і сповідника вже приступали до св. Причастя. Для них всіх належить посвятити кілька попередних днів на науку і приготування до св. Сповіді і Причастя.

VI. Ці, що мають старатися про діти, мають обов'язок всіми способами наклоняти діти, щоби по першім св. Причастю частіше причащалися, а коли це можливе, навіть що дня, так як Ісус Христос і св. Церква бажає, і щоби це ділали з такою побожністю, яка відповідає їх вікові. Дальше повинні памятати всі ті, що мають обов'язок дбати про діти, що найбільшим їх обов'язком є старатися про це, щоби діти все ходили на науку катехизму, або мають самі обучити їх правд християнської віри.

VII. Звичай не припускати дітей до Сповіді і їх не розрішати, коли прийшли до розуму, є нагани гідний. Тому постараться Ординаріяти вжити всяких правних засобів, щоби цей звичай був цілком усунений.

VIII. Найгірше поступають ці, що відмовляють дітям, які прийшли до розуму, в небезпеці смерти св. Причастя і Тайни Єлеопомазання і що хоронять дітей тільки „похороном младенческим“. Проти таких, що так поступалиби, мають Ординарії вжити строгих кар.

Повисші постанови були св. Отцем Пієм X на авдієнції дня 7 серпня 1910 р. затверджені і по приказу Папи Пія X належить цей декрет оголосити і кожного року в часі приказаного Великоднього Причастя народові читати.

При переведенню цієї так важної справи, можуть ОО. Катехити і Душпастирі використати короткі і легкі науки про Сповідь і Св. Причастя без книжки катехизмової (гляди Архiep. Відимости р. 1904 стор. 193 і з р. 1912 стор. 59. (Побожне приготування і благодарення).

Ч. 12086/AB

В справі написів на парохіяльних печатках.

Пригадується комунікат ч. 1875 оголошений в „Архiep. Відомостях“ 1917 р. на ст. 55:

„Звертається увагу Всч. Урядів парохіяльних, що урядові печатки парохіяльні не сміють мати інших написів а лишень: **Гр.-кат. парохіяльний уряд Н.** (місцевість уряду парохіяльного)

з образом патрона церкви. Всякі інші написи на печатках безоглядно забороняється як невідповідні церковним і державним приписам під личною відвічальністю Настоятеля уряду парохіяльного“.

Ч. 12498/АВ

В справі Товариства „Ощадність“.

Від Товариства „Ощадність“ надійшло отсе письмо з просьбою помістити його в „Арх. Відомостях“:

Всі культурні народи обходять міжнароднє „Свято Ощадности“ кожного року. І так наші сусіди відсвятковують в цім році День Ощадности при співучасті всіх державних властей, духовенства, військовости та всіх фінансових і економічних, культурних і суспільних установ після одноцілого пляну через відбуття зборів з відповідними промовами і викладами, як також відповідні проповіді, часописні статті та через поширювання відповідних оповісток, летючок і брошур.

І ми Ураїнці не можемо остати позаду, та як в попередних роках, так і в цім році Товариство „Ощадність“ приступає до zorganizовання в цілім краю нашого обходу „Свята Ощадности“. „День Ощадности“ має бути відсвяткований у Львові в неділю, дня 8 листопада 1931. р., а через місяці листопад і грудень ц. р. та січень 1932. р. мають відбутися Свята Ощадности у всіх громадах нашого краю.

В Святі тім повинна взяти участь вся українська преса, все українське духовенство, та всі українські фінансові, культурні і суспільні установи.

Отсим звертаємося до Всесвітлішого Митрополичого Ординаріату з проханням, щоби зволив ласкаво поперти акцію обходу „Свята Ощадности“ в цілім краю через доручення Всечеснішому Духовенству, щоби воно взяло живу і безпосередну участь в обходах „Дня Ощадности“ та щоби всі священики в ту неділю, в котру відбудеться „Свято Ощадности“ — виголосили відповідні проповіді на тему значіння і ваги ідеї ощадности в життю кожного чоловіка і кожного народу, з завізванням, щоби в цім дні була в кожній місцевости заложена і розпочала свою діяльність збірниця дрібних, масових вкладок ощадности, для започатковання збірки великого національного капіталу, — згідно з інструкцією Товариства „Ощадність“ у Львові.

Дякуючи наперед за ласкавий труд в цій вельми важній справі, остаємо

з високим поважанням
Товариство „Ощадність“ у Львові.

Подаючи отсе прохання Тов. „Ощадність“ до відома, горячо заохочуємо Всеч. Духовенство, щоби ревно і енергично розбуджувало і скріпляло між нашим народом ідею ощадности, як оден з необхідних середників економічного движення.

Треба приучувати нарід не тільки до ощадности через складання до кас зайвого гроша, але особливо спонукати його до повного занехання непотрібних видатків, як на строї, мійську одержу і т. ін., а зате стреміти до цього, щоби сільські вироби і власна продукція заспокоювали по змозі як найбільше сільського запотребовання.

Ч. 12415/АВ.

В справі Кооперативи Інженерських Робіт К. І. Р.

Кооператива інженерських Робіт К. І. Р. просить оголосити осьяку відозву:

Отсим маємо честь повідомити Вас, що бюро Кооперативи Інженерських Робіт, „К. І. Р.“, кооперативи праці з відповідальністю уділами у Львові, міститься від дня 1. серпня 1931. при вул. Потоцького ч. 47. І. п., число телеф. 34-72.

Ціллю кооперативи є всесторонна технічна обслуга українського громадянства, а з окрема українських кооперативних установ.

Кооператива Інженерських Робіт маючи до диспозиції інженерів фахівців усіх галузей технічного знання — є в змозі виконувати в цілості всі припоручені праці фахово, совісно й точно та перш за все по якнайнищих цінах, дбаючи в першій мірі про добро та вдоволення своїх клієнтів.

Кооператива Інженерських Робіт провадить кілька окремих відділів з окремими інженерами на чолі й так:

Відділ будівельний; відділ машиново-електричний і відділ торговельний.

Крім цього Кооператива Інженерських Робіт „К. І. Р.“ уділює в порозумінню з Ревізийним Союзом Українських Кооператив всяких порад при організованню промислових кооператив та співділає при заснуванні ремісничих кооператив праці.

Отсю відозву подається до відома Всч. Духовенству.

Ч. 12565/АВ.

В справі даток на будову церкви на Засянню в Перемишлі.

До Митр. Ординаріату прислано відозву такого змісту:

Українці міста Перемишля розпочали велике діло: будову греко-католицької церкви на передмістю „Засяння“. За призбирані досі жертви вже збудовано поважну частину церкви. Одначе кошта будови не під силу зубожілому греко-католицькому, українському населенню Перемишля.

Тому відзиваємося до всього українського населення з горячим проханням прийти з помічю розпочатому ділу. Кличемо: Спасайте душі! бо велика сила ворогів нашої св. віри й нашої прадідної греко-католицької Церкви йде на нас! Без своєї церкви на „Засянні“ пропадуть не лиш вірні греко-католицького обряду, але також члени нашої народности. Тільки велике усилля всіх кругів нашого громадянства доведе до бажаного успіху!

Нехай усе громадянство поспішить зі жертвами, хотяйби й з найменшими. Нехай й найбідніші своїми дрібними лептами зворушать серця заможніших! Навіть невеликі але громадні жертви докажуть чуда й в короткім часі повстане на „Засянні“ величава церков, що буде наглядним доказом побожности нашого народу й його привязання до віри.

Українські міщане й селяне, інтелігенція так духовна як і світська, ремісники й промисловці, робітники духа й всяких інших занять, Церкви й Брацтва церковні, Інституції й Товариства нехай присилають жертви не лишень від себе, але нехай збирають при всякій нагоді датки також і від других на цю твердиню нашої віри, культури й народности. Покажімо, що ми члени великої нації зуміємо спільними силами довершити великого й святого діла!

У святім ділі допоможе нам Всевишній Серцевідець і Його Страждуща Мати, котрій на славу будується церков.

Датки проситься слати на адресу голови Комітету Przemyśl — Zasanie), або на чековеkonto 154.509.

Перемишль 1 листопада 1931. За Комітет: о. Др. Йосиф Чепіль голова, Др. Володимир Загайкевич, Теодора Секелова, Александра Нестеровичева, Василь Чайка, Іван Дужий.

Відозву Комітету подається до відома Всч. Духовенству.

Ч. 13261/АВ.

**Зарядження в справі молення за недужого І. Е. Високо-
преосвященного Митрополита Кир Андрея.**

І. Е. Високопреосвященного Митрополита Кир Андрея навідала знов тяжка недуга. Щоби упросити Всевишнього ласки скорого й повного Його подужання, заряджуємо аж до відкликання: Кождий священник Львівської АЕпархії буде додавати до недільної і святочної Літургії Ектенії зі служби: „О недужих“. ОО. Парохи візвуть парохіян до молитов за здоровля Найдорожчого Нашого Архіпастиря і при кінці Літургії відмовлять разом з вірними клячучи в тім наміренню З р. Отче Наш, З. р. Богородице Діво і 1. Под Твою милость:

Від Митр. Орд.

Львів 10/XI 931

† *Іван Еп. пом.*

Нові книжки:

Проф. Др. Леопольд Конлер: Релігія і політика. Накладом Комітету УКНП. Львів 1932.

Борис Колодій: Галицька соціалістична рядянська республіка. Спомин з 1920 р. Львів 1932.

Х Р О Н І К А.

Членами Епархіяльної Ради іменовані:

о. Мітрат Олексій Базюк, о. дир. Юліян Дзерович, о. Др. Ярослав Левицький і о. Др. Іван Фіголь.

Секретарем-референтом РЕ. іменований о. Др. Ярослав Левицький.

Відзначення одержали:

о. Ізидор Зельський, парох і декан Миятинський і о. Никола Демчинський, парох і висл. декан в Бродах, дістали право уживання фіолетного колпака і пояса (ч. 9035 і 8568).

Канон. інституцію одержали:

о. Дмитро Федасюк на Попівці-Немяч, дек. Підкаменецького (ч. 11119); о. Йосиф Чайківський на Белзець дек. Золочівського (ч. 11877).

Душпастирські посади одержали:

о. Др. Бабяк — завід. в Висипівцях (ч. 11119); о. Володимир Соломка — завід. в Ладанцях (ч. 11004); о. Іван Каспрук — завід. в Водниках (ч. 10816); о. Мик. Благий — завідат. в Галичи (ч. 9901); о. Ярослав Богатюк, сотрудн. в Товстолузі (ч. 9170); о. Антін Пиріг, сотр. в Каменоброді (ч. 9167); о. Ярослав Шуст, сотр. в Заболотцях (ч. 9166); о. Зенон Древницький, сотр. в Скорморохах (ч. 9168); о. Йосиф Гривнак, сотр. Подусові (ч. 9169); о. Стефан Книш, завід. в Станиславчику (ч. 9071); о. Антін Панчак, завід. в Смільні (ч. 8995); о. Микола Косович, завід. з пр. п. в Крушельниці (ч. 8002); о. Діонізій Лукашевич, завід. з пр. п. в Витвиці (ч. 7997); о. Кость Стисловський, сотр. в Девятниках (ч. 8812); о. Йосиф Туропак, сотр. в Братківцях (ч. 6601); о. Йосиф Побережний, завід. в Висипівцях (ч. 12140); о. Дмитро Сеньковський, парох в Колоколіні ех. сугг. сотр. в Журові (ч. 12101); о. Микола Ганущак, душп. в Підлютім (ч. 12215).

Звільнення від конкурсового іспиту одержав:

о. Ілія Собчак, п. в Ходовичах до весни 1932 р. (ч. 12352).

Конкурс на дяка.

По думці § 35 прагматики повідомляється отсим про опо-
роження дяківської посади в Ішкові, Зарваницького Деканату.
Дотація: 719 сажнів² церковного города, два морги ерекціональ-
ного ґрунту і епітрахільні доходи. Мешкання ані інших доходів
нема. (ч. 11164/ДЯ).

Похвальну грамоту одержали:

Омелян Литвин, учитель в Желиборах; Панько Хомин з Ку-
нашова (ч. 8799); Дмитро Шмагала в Любині вел. (ч. 12735).

П О М Е Р:

о. Теофіль Костишин, парох Ростічок, 6/X 1931.

Душу Його поручається молитвам ОО. Собратів.

ЛЬВІВСЬКІ АРХІЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

РІЧНИК XLIV.

ЛЬВІВ, 15. ГРУДНЯ 1931 р.

Ч. IV

Ч. 13767/Орд.

Оснування АЕпархіяльного Інституту Католицької Акції у Львові.

Всечесному Духовенству й Вірним Львівської Архієпархії Божий мир і архієрейське благословенство.

Згідно з канонами і приписами Церкви, відповідно до сучасних душпастирських потреб, основуємо з днем св. Священномученика Йосафата (25.XI 1931) Архієпархіяльний Інститут Католицької Акції, як особу правну і централю тої Акції, що буде кермувати Католицькою Акцією на терені Львівської АЕпархії по думці арт. 11—14 Конституційного Статуту К. А. затвердженого Галицьким греко-католич. Єпископатом дня 3 січня 1931 р. В своїй внутрішній діяльності АЕпарх. Інститут К. А. буде кермуватись правильником долученим до цієї грамоти.

В склад Інституту покликуємо на протяз трьох літ п. Івана Бабія, директора філії української гімназії — як Голову (Директора), о. Т. Горникевича, катих. гімназ., як Секретара, а о. Дра Йосафата Маркевича ЧСВВ як Асистента. Всіх священників і всіх мірян Архієпархії звиваємо і запрошуємо, щоби в тіснім звязку з покликанною Нами Управою Католицької Акції докладали всіх зусиль для величного діла: поширення і скріплення Христового Царства в серцях усіх людей і цілій суспільности.

Дано при Нашім Архікадр. Храмї св. вм. Георгія.

У Львові, дня 25. листопада 1931.

† *Андрей*
Митрополит.

В справі сиріт.

Впр. о. канок Вас. Лициняк надіслав осьяку статтю:

Хто має уставовий обовязок давати удержання сиротам?

Під сю пору маємо в львівській архієпархії 16 захистів для сиріт, з чого 15 не має забезпеченого ніякого удержання.

Завдяки дбайливій опіці кількох місцевих осіб і при допомозі збірки жертв в натурі, якою займаються звичайно Сестри-монахині, що ведуть сиротинець, удержувався сяктак дотепер кождий з тих захистів.

Але прийшла теперішня небувала криза, жертви змаліли, а число зголошуваних сиріт зростає: управи захистів журяться, чим вижити дітий, а поодинокі люде з ріжних сторін краю пишуть і запитують, де приміститиби таку і такуто сироту?

Положення стає чимраз критичніше, длятого хочу дати нашому Духовенству деякі вияснення в цій справі, щоби кождий з оо. душпастирів знав, як в данім випадку поступити і що вірним порадити.

Для кращого зрозуміння стану справи наведу наперед деякі місця з устави про суспільну опіку, яка є для сиріт дуже корисна, ходить тільки о те, щоби була всюди використана.

I.

Устава з дня 16 серпня 1923 р. про суспільну опіку (Dz. U. R. P. z 21. IX. 1923 Nr. 92 poz. 726), яка обов'язує в цілій державі від дня 21. марця 1924 р., каже в арт. 2, точка а), що суспільна опіка має обняти: „немовлята, дітей і молодіж, особливо сироти і півсироти, занедбаних дітей, опущених, злочинних і загрожених впливами злого окруження“.

Та сама устава постановляє в арт. 4, що цей обов'язок тяжить на громадах („związkiach komunalnych“).

Арт. 8 наведеної устави каже в точці б), що: „діти до літ 16 мають право до тревалої опіки в тій громаді, де мав їх батько в хвилі смерти, зглядно мати“.

А старші особи (горожане Річипосп. Польської) набувають право до тревалої опіки зі сторони громади через принайменше річний побут в громаді.

II

а) Розпорядок Міністра Праці і Сусп. Опіки з 27. III. 1924 постановляє, що діти до літ 14 мають лишитися в захисті, де вони вже приміщені, і то на кошт громади, обов'язаної до тревалої опіки.

б) Розпор. Мін. Праці і С. О. з 15. II. 1929 (який обов'язує від 1 марця 1929) нормує найвищі кошти денного удержання сиріт в захистах, а саме:

1. в місцевостях до 20 тисячів мешканців	1'85 зл.
2. „ „ „ 100 „ „	2'50 „
3. „ „ „ понад 110 „ „	2'75 „

Отже такі оплати повинна дотична громада складати в захисті за удержання своєї сироти; більших оплат не вільно жадати, а менші можна прийняти.

Хто повинен зайнятися сиротою в громаді?

Розпорядок Президента Р. П. з 6. III. 1928 і розпор. Міністра Праці і С. О. з 2. IV. 1929 (обов'язує від 10 червня 1929 р.) постановляє в 2. арт., що в кожній громаді повинен бути установлений принайменше 1 суспільний опікун, вибраний на 3 роки.

В громадах понад 5.000 мешканців має бути установлена громадська комісія суспільної опіки. Цей опікун (зглядно комісія) чуває над тим, щоби особам, потребуючим помочі і опіки, була ця поміч уділена в межах обов'язуючих приписів.

Роля о. душпастиря.

Знаючи вище згадану уставу і міністеріяльні розпорядки, видані в хосен сиріт, повинен священик, в якого парохії є діти, потребуючі опіки:

1) старатися, щоби громада установила суспільного опікуна, а цей щоби занявся приміщенням сироти в найблищім захисті.

2) подбати, щоби рада громадська вставила кожного року в бюджет якусь квоту грошей на потреби суспільної опіки, а з окрема:

а) на покриття удержання приміщеної в захисті сироти,

б) якщо нема в громаді таких сиріт, то на підмогу для найближчого захисту.

Такої позиції, вставленої в громадський бюджет, ніяка вища інстанція не посміє счеркнути.

Рада для Управ захистів.

Всі опікунчо-виховавчі заклади (отже й наші захисти для сиріт) мають право користати з державних підмог, які розділює Міністерство Сусп. Опіки або безпосередно, або через виділи сусп. опіки при Воєвідствах і Староствах.

На ціли сусп. опіки мало Міністерство Пр. і С. О. в бюджеті на р. 1931/32 прелімінованих 96,019.775 зл. З цеї квоти мало піти на удержання урядників (занятих у виділах сусп. опіки, яких є 1211 осіб) 7,154.581 зл., а на підмоги для закладів всего 6,000.000 зл.

Чи котрі з наших захистів користали з підмог Міністерства, не умію сказати, знаю тільки, що найбільший з наших захистів у СС. Василянук у Львові, мимо вношених подань не удостоївся ніякої підмоги.

А проте раджу, щоби всі управи захистів вносили часто подання до виділу для суспільної опіки при Старостах і при Воевідствах о державну підмогу, бо до цього мають повне право. Але не робити собі великих надій, бо український нарід немає, ніякого впливу на розділ тих підмог.

Жерелом удержання наших захистів остає:

1) оплата громад, з яких походять сироти, приміщені в захисті,

2) збірка жертв в повіті.

Щоби спонукати громаду до поношення коштів удержання сироти, повинна Управа захисту внести відповідне письмо до Уряду громадського і з покликом на уставу про суспільну опіку домагатися поношення коштів.

На випадок відмови звернутися з відповідним представленням до Виділу повітового, зглядно до Староста.

В справі квест.

Що до квести, то це одно з найбільше певних жерел помочі для наших захистів.

Треба тільки уміти його добре використати.

Знаємо, що всіляких квестарів і квестарок ходить по наших селах без ліку; квестують дуже часто навіть на ворожі нам ціли, а наші добрі люде не визнаються і не годні відмовити, дають, що можуть, доки не перебереться їх мірка терпеливості. А як вже їм за багато, тоді відмовляють підмоги і дуже часто якраз нашим квестаркам! Чужі ходили по селі скорше, а наші прийшли пізніше і відійшли з нічим.

Таку справу треба вже раз спільно обговорити (н. пр. при нагоді соборчика) і придержуватися такого способу поступовання:

а) Поучити парохіян, що не мають обовязку давати жертв всім квестарям, які ходять по селі, але тільки тим, яких поручить о. парох.

Чому? Бо діються надужиття: нераз квестують особи, які або не мають дозволу від компетентних властей, або квестують на ціли маловажні, або навіть на такі, на які українці не повинні жертв давати.

А що нас не стати на це, щоби ми могли давати на всі цілі, длятого треба обмежити добродійність тільки до цілий найважніших і нам найблищих.

Отже нехай дають тільки тим квестарям, яких поручить о. парох.

Те поручення може бути через заповідження в церкві, що будуть збирати такі і такі Сестри на таку і таку ціль, — або через приділення Сестрам до товариства одного члена брацтва, або через заосмотрення Сестер в легітимацію від о. пароха.

б) Кожда квестуюча сторона повинна виказатися крім дозволу від політичної влади (Воевідства, або Староства) також порученням від Митрополичого Ординаріату.

Хто такого поручення не має і взагалі до місцевого о. пароха не звертається, тільки квестує поза плечима наших духовних чинників, таким треба дуже чемно, але рішучо відмовити всякої підмоги. Наш нарід є за бідний, щоби міг давати на всі цілі.

Цим способом не підуть жертви нашого народу в непокликані руки, тільки на потреби, поручені нашою духовною Владою.

Знаю з досвіду, що де священник щиро займеться квестою, заповість її в церкві, а відтак пішле когось з брацтва з Сестрами або навіть сам потрудиться, там вислід буває незвичайний.

Взором такої прихильности для справи сиріт і умілого зааранжування квести, можуть послужити деякі оо. парохы рогатинського деканату. Н. пр. оден з них (не маю уповажнення назвати його імени) потрафить в однім своїм селі зібрати для сиріт без труду вагон бульби!

Розумно обдуманя і пляново переведена поміч нашим захистам, запевнить їм існування, хотяйби завели всі інші жерела, та не дасть нашим сиротам пропасти для свого народу.

о. В. Лициняк.

Думки й ради порушені в поданій статті Впр. о. кан. В. Лициняка поручає Митр. Ординаріат Всеч. Духовенству.

Ч. 14035/П.

В справі звороту комунальних додатків за літа 1925—1930.

Покликуючись на Обіжник ч. 10/31 з дня 15/7/31 ч. 9186/31/П Митрополичий Ординаріат подає до відома всему Духовенству Львівської Архієпархії отсе:

1. З огляду на це, що досі всякі інтервенції як поодинокі, так і колективні в справі звороту комунальних додатків за літа 1925—1930 р. є безуспішні, бо Власти скарбові і самоуправні відсилають наших петентів від Анни до Ка-яфи, — проте, незалежно від того, що поодинокі уряди деканальні в згаданій справі підприняли, — поручено на-шому податковому референтові зайнятися справою наразі одного вибраного деканату і спрямувати цю справу евен-туально навіть на дорогу суду.
2. При тім завважається, що Власти скарбові і самоуправні числяться з тим, що припис § 83 громадського закону з дня 11. VIII 1866 дійсно нарушено і є вже навіть один випадок, де Староста, як предсідник Тимч. Виділу Повіт. на підставі відповідної просьби, знизив всім священикам — низше конгруї — дорогову оплату на р. 1931 до по-ловини.
3. Вислід евент. в судовій дорозі в данім конкретнім випадку послужить розуміється преюдикатом для всіх того рода справ, що у своїм часі буде негайно подане до відома нашого Духовенства.

Український Комітет допомоги безробітним і убогим

під патронатом Їх Ексцеленцій Преосвящених:

Андрея гр. **Шептицького**, Митрополита у Львові,
Др. Григорія **Хомишина**, Епископа в Станиславові,
Др. Йосафата **Коциловського**, Епископа в Перемишлі.

Адреса: Львів, ул. Кілінського 3.

Управа бюро: 1) през. Вол. Децикевич, як делегат Митр. Орд.
у Львові,
2) о. Крил. Вас. Лициняк, „ „ Еписк. Орд.
в Станиславові,
3) о. Лучинський Йосиф ЧСВВ. „ „ „
в Перемишлі.

Круг ділання бюро:

- 1) укладає плян і регулямін акції для всіх 3. епархій,
- 2) веде енергічну і живу пропаганду при допомозі друкова-ного слова (через часописи, летючки і др.),
- 3) постараєся о нотифікацію У. К. Д. у всіх Воєвідствах,
- 4) полагоджує конечні інтервенції у властей,

- 5) чуває над узгідненням акції у всіх 3. епархіях,
- 6) удержує контакт з Воєвідськими Комітетами допомоги безробітним у Львові, Тернополі і Станиславові,
- 7) надвижку зібраних жертв дірігує по порозумінню з Воєвідськими Комітетами там, де окажется того потреба,
- 8) служить радою Епархіяльним Комітетам,
- 9) одержує від них інформації про стан акції в епархії.

Поділ:

Комітет має 3. відділи, а саме:

- I) Український Комітет Допомоги безробітним і убогим у Львові,
- II) Український " " " " "
- III) Український " " " " "
- в Станиславові,
- в Перемишлі.

Український Комітет допомоги безробітним і убогим у Львові.

Склад Комітету:

Голова: Преосвящ. о. Др. Іван **Бучко**, Епископ-помічник.

Заст. Голови: Президент Володимир **Децикевич**.

Члени: Преосвящ. Никита **Будка**, Епископ, о. протоігумен Решетило Стефан ЧСВВ., о. візитатор Схрейверс Йосиф ЧС Ізб., о. ігумен Шептицький Климентій, Студит, дир. Бабій Іван, Бачинська Ольга, о. Мітрат Войнаровський Тит, Гординська Олена, Горникевич Теофіль, Дзеровичева Наталія, дир. Заячківський Микола, през. Каратницький Модест, радн. Кокорудз Ілля, дир. Колтунюк Ярослав, о. др. Конрад Микола, дир. Кузьмович Володимир, пос. др. Левицький Дмитро, о. Лициняк Василь, пос. Луцький Остап, о. др. Маркевич Йосафат ЧСВВ., сенат. Павликовський Юліян, о. Пралат Пясецький Алексій, Раковська Софія, дир. Сінгалевиц Володимир, Сковронський Лев, Тишинська Евстахія, Др. Федак Стефан, ред. Целевич Володимир, Шепарович Олена.

Діловий Комітет (У. К. Д.):

- 1) Преосвящ. Кир Іван, 2) през. Децикевич, 3) дир. Бабій
- 4) ред. Кузьмович, 5) о. Лициняк, 6) о. др. Маркевич, ЧСВВ.,
- 7) п. Филипович Іван (Представник Кооператив), 8) п. Целевич,
- 9) п. Раковська, 10) п. Гординська.

Адреса бюро: Львів, ул. Кілінського ч. 3.

Круг ділання:

1) видасть поклик до негайного утворення в Архієпархії повітових і парохіяльних Комітетів, як також до акції по думці регуляміну виданого центральним бюро.

2) приймає звіти від повітових і парохіяльних Комітетів,

3) інформує центральне бюро про стан акції в епархії,

4) надвижку зібраних жертв зголошує і передає до центрального бюро.

Б) Йому підлягають:

а) Повітові Українські К. Д.

б) Парохіяльні У. К. Д.

Український Комітет Допомоги безробітним і убогим на повіт:

На чолі повітового У. К. Д. стоїть особа, покликана Прес-осв. Ординарієм.

Сей Комітет є зв'язковим органом.

Голова запрошує собі до помочі 5—7 осіб.

Комітет має обов'язок:

1) перевірити, чи повстали в повіті парохіяльні У. К. Д. евен-туально поурговати утворення, в данім разі повідомити про перепони УКД. у Львові.

2) інтервенювати в Старостві, якщо члени парох. Комі-тету стрічали перепони в своїй праці.

3) здавати звіт У. К. Д. у Львові про стан акції в повіті.

4) мати місце на склад жертв в натурі.

Український Комітет Допомоги безр. і убогим в парохії...

В парохіяльнім У. К. Д. проводить місцевий о. душпастир (згл. його сотрудник).

Покликує собі до помочі потрібне (залежно від чисельно-сти парохії) число осіб, мушин і жінок, які мають зайнятися ак-цією в громаді.

В дочерних мають повстати філіяльні У. К. Д.

Круг ділання:

1) приймають жертви в грошах і в натурі, як також пере-водять в громаді збірку жертв в натурі і готівці.

2) рішають під проводом голови Комітету про висоту запо-моги місцевим безробітним і потребуєчим доконче помочі.

3) надвижку відставляють до повітового У. К. Д.

4) ведуть точний виказ зібраних жертв і уділених допомог, який підписаний всіма членами Комітету має бути перехований

в парохіяльних актах, відпис такого виказу пересилають до У. К. Д. у Львові.

Схема організації У. К. Д. для міста Львова

(евентуально і для других більших міст).

Склад Комітету:

Голова: Преосвящ. Никита Епископ і Декан 1.

Члени: Духовний представник кожд. парохії 10.

Довільне число світських осіб (пань і мушин) з кождої парохії...

Діляться на секції:

а) Збіркову,

б) Запомогову,

в) Правної поради.

Ad А): Оголосити в церквах (і часто пригадувати), щоби парохіяне приносили жертви до бюро; крім сего треба ходити за жертвами по домах і ті члени мусять мати легітимації.

Ad б): Є особи, які знаходяться в крайній нужді, а не прийдуть самі за підмогою до бюро (напр. хорі, або такі, що стидаються витягати руку) таких треба відвідати і прийти їм з помочю.

Ad в): При Воевідстві повстав вже Комітет допомоги безробітним і місто Львів зорганізовало такий Комітет в магістраті. Староства наклали вже на громади обовязок зложення по 20 зл. на сю ціль, а також будуть стягати жертви в натурі. Треба подбати, щоби оба згадані Комітети узгляднявали при розділі підмог також українських безробітних.

У. К. Д. для міста Львова повинен мати окреме бюро і стало урядуючого члена.

— —

Митрополичий Ординаріат горячо поручає основувати Всч. Духовенству парохіяльні комітети У. К. Д., налагодити організаційні звязки з повітовими комітетами і провадити на своєму терені роботу, поручену спільним пастирським листом.

Від Митр. Ординаріату.

Ч. 14349/Орд.

Іменовання повітових і окружних організаторів У. К. Д.:

1. Бережани: о. Е. Бачинський,

2. Броди: о. Г. Микитюк,

3. Городок: о. Е. Роздольський,

4. Долина: о. І. Цимбала,
5. Жидачів: о. М. Раковський,
6. Збараж: о. В. Боліновський,
7. Зборів: о. В. Кулик,
8. Золочів: о. Др. Юрик Стефан,
9. Калуш: о. В. Тисовський,
10. Рогатин: о. І. Щербанюк,
11. Скалат: о. Др. Плакида,
12. Сколе: о. М. Мосора,
13. Стрий: о. Н. Гошовський,
14. Камінка стр.: о. М. Цегельський,
15. Тереховля: о. С. Мохнацький,
16. Тернопіль: о. В. Громницький,
17. Округ деканату Галич: о. В. Чопей,
18. Округ Глиняни: pauset.

Від Митр. Ординаріату.

Ч. 12493/К.

В справі канцелярійного ричалту.

Канцелярія гр.-кат. Митрополичої Консисторії у Львові подає до відома Урядам парохіяльним, що канцелярійний ричалт за роки 1928, 1929 і 1930 був виплачений рівночасно з місячними поборами. Ричалт за рік 1931 буде виплачений щойно при виплаті місячних поборів за місяць січень 1932 р. з причини спізненого виплачення Міністерством В. Р. П. О.

Львів 25/XI 1931.

Ч. 13466/АВ.

Пересторога.

Дійшло до відома Митрополичого Ординаріату, що по селах львівської Архієпархії ходять агенти з образами, на яких така напись: „За тих которі прихиляються до Церкви св. Богородиці на золоті Горі в Щирци Буде відправляти ся служба Божа. Печатка Марка Охронна 4“. Парохіяльний уряд в Щирці нічого не знає про цього рода напись на образах, а умову заключену в справі продажі його образів з цієї причини відкликав. Супроти цього поручається парох. Урядам перестерігати вірних перед цього рода ошуканством.

Ч. 13898/АВ.

Протитуберкулізна акція.

Варшавський протитуберкулічний Союз улаштовує в днях від 1. грудня ц. р. до 10. січня 1932 так зв. „Протитуберкулічні дні“, і з цієї нагоди просить Митрополичий Ординаріат поручити Всч. Духовенству, щоби воно поучувало своїх вірних про те, якою страшною суспільною язвою є туберкули, що слід робити, щоби перед нею забезпечитися і як заховуватися в випадку занедужання. В цьому році є конечна якнайширша протитуберкулізна агітація, бо туберкули в добі безробіття є значно грізніші.

Митрополичий Ординаріат радо йде на руку згаданий акції і поручає Всч. Духовенству поучувати своїх вірних про грізну недугу туберкул.

Ч. 14202/ДС.

В справі деканальних соборчиків.

1. Для порядку в заголошеннях соборчиків поручає Митрополичий Ординаріат ОО. Деканам уживати друкованих обіжників, що їх можна дістати в Канцелярії Митрополичої Консисторії по 1 зл. за 10 штук.

2. Коли Деканат не мав в році приписаного числа соборчиків і конференцій (§ 101. і 102. Рішень. Львів. Епарх. Собора з р. 1905), має о. Декан урядово пояснити, чому так зайшло і як думає поступити, щоби це не повторилося.

3. Коли в справах загальної натури, як Католи. Акція, відбуваються сусідські спільні соборчики деканатів повіту, має о. Декан цього місця, де такий соборчик відбувається, подати до Митрополичого Ординаріату обіжник з покликом і предметом спільних нарад найменше 15 днів наперед і відтак звіт з нарад.

4. Оправданні неприявних має о. Декан прочитати на соборчику, імена неоправданих подати до відомого соборчика і опінію кондеканальних особливо о таких, що не приїхали і навіть не оправдалися, занотувати у протоколі.

5. Митрополичий Ординаріат для оживлення катехизовання дітей і позашкільної молоді похваляє півгодинну катихизацію в церкві по панахиді і її оцінку на соборчику. Поручає однак одну годину правильного, шкільного учення релігії у місцевого о. катихита і реферати на катихитичні теми або чисто катихитичний соборчик хоть раз на рік як практику дуже поучаючу.

Від Митропол. Ординаріату.

В справі Пастирського Листу.

До нинішнього числа „Львівських Архієпархіальних Відомостей“ долучується спільний Пастирський Лист нашого Високопреосвященного Єпископату, який слід в найблизшу неділю в часі Служби Божої вірним замість проповіді прочитати й пояснити.

Це зарядження відноситься і до оо. Катехитів.

Від Митропол. Ординаріату.

Ч. 14268/58

В справі „місяця доброї преси“.

До Митрополичого Ординаріату прислано слідуючу відозву: Всечесні Отці!

Вже 4 роки тому завязався у Львові „Центральний Комітет доброї преси“, зложений з заступників усіх укр. патріотичних видавництв, якого головним завданням було й є: відбути по змозі інтензивно „місяць доброї преси“ цеб то: *місяць січень*. В цім місяці намагалися ми розбудити в як найширших кругах населення *свідомість* про вагу доброї преси і страшні наслідки преси злої — і до цієї ціли вживали ми повздовж 4-ох років усіх доступних способів.

Цим разом обходимо цей „місяць доброї преси“ (січень 1932 — до 15. лютого) п'ятий раз на нашій землі.

Говорити сьогодні про вагу доброї преси і про грозу злої преси, це щось таке для думаючої людини, як говорити про konieczність віддихання для життя людини. Та проте дозволяємо собі на цьому місці навести слова Великого Папи Пія Х-го, що між инш. висказав за пресу такі знаменні слова: „Не має шляхотнішої місії, як журналіста. Я благословлю цей символ вашого призначення. Мої попередники благословили мечі й зброю християнських борців; я волю вимолити благословення на перо християнського журналіста... Все ще не розуміють значіння преси. *Ані вірні, ані священики не займаються цією справою так, як належить*. Старші люди кажуть, що преса, це нова поява, та що давніше ратовано душі і без неї. Так! Давніше, давніше! Та не звертають уваги на це, що давніше *отруя* *лихої преси* *не була поширена так, як сьогодні* — і тимсамим протинаступ доброї преси не був так *конечний*. *Жиемо в новій добі і це сумна та жалюгідна дійсність*, що безбожні часописи так обманюють і за-

троюють християнський нарід. *Надармо будуватимете церкви, улашдувати місії, основувати школи. Всі ваші діла будуть знищені, всякі змагання даремні, — коли ви рівночасно не вжиєте оборони й наступу християнської преси*". (Deutsches Volksblatt, Stuttgart, 1914).

Ці знаменні, пророчі слова славного Христового Намісника вимагають від нас усіх, вірних синів Христової Церкви особливішої, *совісної* й зрілої застанови.

І це тим більше, що лиха преса в нас: „безбарвна“, арелігійна, протирелігійна, радикальна, большевицька — *кількакратно* перевищує пресу католицьку і пресу позитивну кількістю примірників, якою заливає (часто безплатно) нашу країну. Якщо такий стан дальше потреває, то наш нарід мусить зіпсуватися духово аж до коріння! — і надармо „будемо будувати церкви й вішати дзвони“: — *не буде кому дзвонити!* Грізні появи: у Франції, Португалії, й многих інших краях, а свіжо в Іспанії — повним страхіття гомоном голосять світові своє грізне memento!

Супроти того сумного стану Центральний Комітет на своїх многоразових нарадах сконстатував, що Всеч. Отці *можуть* — ще тепер відіграти найбільшу роль у відверненню грізних духових небезпек і в створенню одного з наймогутніших чинників до поширення правди, добра й нового життя.

І тому вже тепер в імени цілого Центрального Комітету сміємо Вас просити, Всечесні Отці: співпрацюйте з нами; зробіть, що лише в Ваших силах! Кількалітний досвід доказав, що декотрі навіть, хоч не всі *акти місяця*, виконані Всеч. Духовенством — увінчалися величавими успіхами.

Не входячи в найменші подробиці, вже тепер поручаємо: цей місяць *проголосити*, хоч одну проповідь на цю тему сказати, що неділі пригадати, що „місяць“ треває, вивісити *афіші* й роздати *летючки*, які в своїм часі вишлемо; післати *колектантів* передплати по всіх хатах з оказовими примірниками, котрі вишлють гратіс усі адміністрації на замовлення. Така акція, не затрудна, не може не лишити поважних слідів у душах нашого народа.

При тім подаємо до відома, що посідаємо всякий матеріал для місяця доброї преси: як згадані вже афіші й летючки, — а також *брошуру про пресу* (25 с), малу брошурку про „Нове апостольство“ (20 с), більшу працю п. заг. *Преса* (3 зол.) печатану *інструкцію*, як відбути „місяць д. преси“ (20 с) і т. п.

троюють християнський нарід. *Надармо будуватимете церкви, улашдувати місії, основувати школи. Всі ваші діла будуть знищені, всякі змагання даремні, — коли ви рівночасно не вжиєте оборони й наступу християнської преси*". (Deutsches Volksblatt, Stuttgart, 1914).

Ці знаменні, пророчі слова славного Христового Намісника вимагають від нас усіх, вірних синів Христової Церкви особливішої, *совісної* й зрілої застанови.

І це тим більше, що лиха преса в нас: „безбарвна“, арелігійна, протирелігійна, радикальна, большевицька — *кількакратно* перевищує пресу католицьку і пресу позитивну кількістю примірників, якою заливає (часто безплатно) нашу країну. Якщо такий стан дальше потреває, то наш нарід мусить зіпсуватися духово аж до коріння! — і надармо „будемо будувати церкви й вішати дзвони“: — *не буде кому дзвонити!* Грізні появи: у Франції, Португалії, й многих інших краях, а свіжо в Іспанії — повним страхіття гомоном голосять світові своє грізне memento!

Супроти того сумного стану Центральний Комітет на своїх многоразових нарадах сконстатував, що Всеч. Отці *можуть* — ще тепер відіграти найбільшу роль у відверненню грізних духових небезпек і в створенню одного з наймогутніших чинників до поширення правди, добра й нового життя.

І тому вже тепер в імени цілого Центрального Комітету сміємо Вас просити, Всечесні Отці: співпрацюйте з нами; зробіть, що лише в Ваших силах! Кількалітний досвід доказав, що декотрі навіть, хоч не всі *акти місяця*, виконані Всеч. Духовенством — увінчалися величавими успіхами.

Не входячи в найменші подробиці, вже тепер поручаємо: цей місяць *проголосити*, хоч одну проповідь на цю тему сказати, що неділі пригадати, що „місяць“ треває, вивісити *афіші* й роздати *летючки*, які в своїм часі вишлемо; післати *колектантів* передплати по всіх хатах з оказовими примірниками, котрі вишлють гратіс усі адміністрації на замовлення. Така акція, не затрудна, не може не лишити поважних слідів у душах нашого народа.

При тім подаємо до відома, що посідаємо всякий матеріал для місяця доброї преси: як згадані вже афіші й летючки, — а також *брошуру про пресу* (25 с), малу брошурку про „Нове апостольство“ (20 с), більшу працю п. заг. *Преса* (3 зол.) печатану *інструкцію*, як відбути „місяць д. преси“ (20 с) і т. п.

На цьому місці висказуємо повне довіря до Всеч. Отців і велику надію, що цієї нашої просьби ласкаво вислухають.

Від Центр. Комітету доброї преси (Львів, скритка 108).

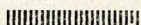
Львів, 10. грудня 1931.

І. Бабій голова, Й. Маркевич ЧСВВ м. голова, В. Кучабський секретар.

Цю відозву й просьбу горячо поручаємо Всеч. Духовенству тим більше, що тут іде про першорядні душпастирські справи.

Особливо поручає Митр. Ординаріят поширення часописів „Мета“ й „Неділя“ і сподіється, що Всч. Духовенство доложить всіх старань, аби згадані видавництва перетривали цей скрутний час і сповнили то важне завдання в нашій народі, а саме закріплення в ній католицького світогляду.

Від Митр. Ординаріату

ХРОНІКА.

Крилошанські відзнаки одержав:

о. Ілія Андрущишин, парох Незнанова (ч. 12607).

Душпастирські посади одержали:

о. Ярослав Лукавецький завід. в Коростові (ч. 10155 і 11513); о. Древницький прив. сотрудн. в Добромірці (ч. 10777); о. Йосиф Туропак, сотр. в Тернополі (ч. 11148); о. Михайло Решетука завід. в Покропивній (11149); о. Мик. Конрад, душпастир для акад. молодіжи (ч. 11027); о. Йосиф Теліжин, сотр в Стриганцях (ч. 12007); о. Мик. Салій, ех сугг. завід. в Малашівцях (ч. 12052); о. Ярослав Чемеринський, сотр. при церкві св. Петра й Павла у Львові (ч. 12100); о. Антон Бучко завід. в Малашівцях (ч. 12138); о. Волод. Фурикевич сотр. в Братківцях (ч. 12319); о. Роман Чайковський ех сугг. сотруд. в Волосянці (ч. 13314).

Канонічну інституцію одержав:

о. Николай Старух на Шумляни дек. Підгаєцького (ч. 11666).

Звільнені від конкурсового іспиту:

о. Петро Казанівський, парох в Нивицях до весни 1932 р. (ч. 9777); о. Євген Шанковський, парох в Плавю на шість літ

(ч. 10085); о. Стефан Гаврилук, парох Шнирева на шість літ. (ч. 10301); о. Максим Хома, парох в Гнилицях до весни 1932 р. (ч. 10635); о. Іван Біляк, парох в Цішках на шість літ (ч. 10635); о. Антін Заяць, парох в Курниках на шість літ (ч. 10910 і 12216); о. Константин Гуляй, парох в Нестаничах на шість літ (ч. 10879); о. Григорій Бойко, парох в Підгайчиках до весни 1932 р. (ч. 11356); о. Григорій Алиськевич, парох в Стегниківцях до весни 1932 р. (ч. 11694) і о. Євген Мацелюх, парох в Голгочах до весни 1932 р. (ч. 11976); о. Іван Ковалишин, парох в Борусові до весни 1932 р. (ч. 12264).

Похвальні грамоти одержали:

П. Даміян Наленч Удрицький, дідич Батькова (ч. 6258); Мих. Коник з Семиковець, Мих. Процишин і його жінка Розалія і Марія Финким з Раківця (ч. 9031); Текля Довгошия, вдова по бл. п. Кирилі в Новосілці Скалат (ч. 9147); Іван Баліщук і Василь Любаса в Хашованню (ч. 9257); Ігнатій Борсук, Теодор Магрель і Іван Тижай в Альфредівці (ч. 9684); о. Михайло Лабай, парох Убиня (ч. 9849); Текля Яцента в Чагрові (ч. 10851); п. Марія Ляховичева, Микола Харні, Гринько Пришляк і Параня Харні в Кудирявцях (ч. 11207); Андрій Тисляк в Великополі (ч. 11908); Петро і Марія Чорномази в Шляхтинцях (ч. 12448); Агафія Москалик в Кам'янках (ч. 12684); Михайло і Марія Головаті в Свіржу (ч. 13332).

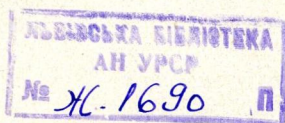
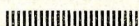

Померли:

о. Терентій Доманик, парох в Побучанах, дек. Буського, 22. XI. 1931. р.

о. Яків Завадовський, парох Беньковець, декан. Стрілиського, 10. XI. 1931 р.

Душі їх поручається молитвам оо. Собратів.

PK 41166
44 1931 r.1-4

Ж 23930
P.44 1931 r.1-4